

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

คำนำ

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการภายใต้แนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ต้องมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดใช้เป็นกรอบแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนา เกิดการบูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อแสดงทิศทางการพัฒนาการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ตลอดถึงผลการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจังหวัด ซึ่งการพัฒนาท้องถิ่นจะสำเร็จได้ย่อมต้องเกิดจากการผลักดัน และประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองจะต้องช่วยกันผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน จึงจะถือว่าเป็นความสำเร็จของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถผลักดัน และบูรณาการยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์โดยรวม ส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดนราธิวาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุกด้าน องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสขอขอบคุณทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และมีส่วนร่วมในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ต่อไป

(นายภูเชิง ยาวือหะชัน)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

กรกฎาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐).....	๑ - ๒๕
↳ ๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๑
↳ ๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๙
↳ ๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข	๒๐
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา.....	๒๖ - ๖๖
↳ ๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๒๖
↳ ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๓๔
↳ ๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๔๘
↳ ๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส	๖๐
↳ ๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส	๖๓
↳ ๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	๖๕
ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล.....	๖๗ - ๘๑
↳ ๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๖๗
↳ ๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๗๒
↳ ๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดในอนาคต	๘๑
ภาคผนวก.....	๘๒ - ๘๖
↳ กรอบการประสานโครงการพัฒนา	๘๒
↳ แบบสอบถามการติดตามและประเมินผลฯ	๘๓

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

จังหวัดนราธิวาส มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘๙ แห่ง จำแนกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๗๒ แห่ง ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะภายใต้อำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองและเพื่อให้การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็นในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น ซึ่งผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสที่ผ่านมา ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาตนเองตามความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือในการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การจัดทำแผนงานและโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสมีภารกิจจะต้องรับผิดชอบต่อทุกข์สุขของประชาชน ทั้งในภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ภารกิจหน้าที่ที่ได้รับการถ่ายโอนจากหน่วยงานต่างๆ รวมถึงหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งก็มีปัญหาอุปสรรค และข้อขัดข้องในการดำเนินงานแตกต่างกัน ซึ่งประชาชนในพื้นที่มักมีความคาดหวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในทุกมิติ ในบางครั้งการดำเนินงานบางอย่างอาจไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่แต่ด้วยเหตุผลที่จะต้องรับผิดชอบต่อทุกข์สุขของประชาชนในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่อาจปฏิเสธได้ ประกอบกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ระเบียบกฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงานตามสภาพความเป็นจริง และปัจจัยอีกหลายประการที่เป็นเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการกิจกรรมตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ถึงแม้จะดำเนินงานภายใต้กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ดำเนินงานตามภารกิจในการจัดบริการสาธารณะสามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ดำเนินภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ งานเส้นทางคมนาคมและขนส่ง งานสาธารณูปโภค งานสาธารณูปการ งานไฟฟ้า และระบบโทรคมนาคม และงานผังเมือง ปัญหาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบ คือ ประชาชนยังได้รับความเดือดร้อนจากการใช้เส้นทางคมนาคม การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ไฟฟ้าแสงสว่าง การจัดหาแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ระบบประปา ซึ่งจะเห็นได้จากการจัดเวทีประชาคมประชาชนจะเสนอโครงการแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขปัญหาที่มากที่สุด จึงทำให้การเสนอโครงการเพื่อการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โครงการเกินศักยภาพ) มาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ จึงประกอบไปด้วยโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสในฐานะหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด มีหน้าที่ในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในทุกด้านอำนวยความสะดวก และสร้างความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้นในสังคม โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมสามารถมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การดูแล เด็ก เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ให้มีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐไม่ว่าจะเป็นการศึกษา สาธารณสุข กีฬา การสังคมสงเคราะห์ ทั้งด้านการจัดทำฐานข้อมูล การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีหน้าที่ในการส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนเด็กและเยาวชนในพื้นที่ให้มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ โดยการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษา โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด การส่งเสริมการจัดการศึกษา พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สำหรับภารกิจด้านการกีฬามีหน้าที่ในการจัดให้มีหรือปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังส่งเสริมสนับสนุนด้านการสาธารณสุข ได้แก่ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ รวมถึงการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพ สุขอนามัย และการสาธารณสุขมูลฐานในระดับพื้นที่ ตลอดจนการรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอีกด้วย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนทั้งจากภัยธรรมชาติ อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ตลอดจนภัยที่เกิดจากการก่อการร้ายในพื้นที่ โดยดำเนินการเพื่อช่วยเหลือประชาชนทั้งการป้องกันการเกิดเหตุรวมถึงการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนหลังจากเกิดเหตุ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีศักยภาพในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น สร้างเครือข่ายชุมชน ผู้นำศาสนาให้มีความเข้มแข็งและมีบทบาทความเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตย และมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น พร้อมทั้งสามารถบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันในทุกมิติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนในท้องถิ่น เช่น โครงการเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตการเกษตร ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิต การส่งออก สนับสนุนการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยว ดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว การทำฐานข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว การทำป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยว และการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รณรงค์ เผยแพร่ให้ความรู้เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การจัดการขยะมูลฝอย และน้ำเสีย ตลอดจนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เป็นแหล่งวัตถุดิบเพื่อเป็นพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ซึ่งเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของสังคมพหุวัฒนธรรม ดำเนินโครงการเพื่ออนุรักษ์ สืบสานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม โบราณวัตถุ โบราณสถานของท้องถิ่น ให้เกิดคุณค่าและมูลค่าต่อท้องถิ่น ตลอดทั้งสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม ของเยาวชนและประชาชนเพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมบนวิถีชีวิตที่หลากหลายให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงาน ดำเนินการจัดบริการสาธารณะตรงกับความต้องการของประชาชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นผ่านเวทีประชาคม เกิดความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา มีเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน บุคลากรมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานร่วมกับส่วนราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยยึดหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชน บรรลุผลของงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้

๑.๒ การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติถือเป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์นโยบายและเป้าหมายการพัฒนา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์หรือภาพในอนาคต พันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อนำไปสู่การแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งในขั้นตอนการแปลงแผนสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพนั้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น โดยให้จัดทำแผนการดำเนินงานซึ่งจัดทำแผนการดำเนินงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงถึงรายละเอียดแผนงาน/โครงการพัฒนาที่ดำเนินการจริงในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้นเพื่อความชัดเจนในการปฏิบัติ เป็นการลดความซ้ำซ้อนของโครงการ ตลอดจนถึงเพื่อให้เกิดการประสานและบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสได้จัดทำแผนการดำเนินงาน โดยผู้บริหารท้องถิ่นได้ประกาศใช้เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกปี แผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำเพื่อแสดงถึงรายละเอียดของแผนงาน/โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ที่ดำเนินการจริงในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสประจำปีงบประมาณนั้น และยังสามารถใช้แผนการดำเนินงานในการติดตามและประเมินผลให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ จึงนำข้อมูลจากแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส มาแสดงเพื่อให้ทราบถึงทิศทางพัฒนาภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาใช้ในการติดตามและประเมินผล นอกจากนี้ยังใช้ข้อมูลจากระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มาใช้ประกอบกัน ซึ่งแสดงข้อมูลเพียงเพื่อให้ทราบถึงทิศทางและแนวโน้มการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เพื่อการพัฒนาพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

การนำประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสเป็นหน่วยดำเนินการจัดทำ/ ทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และแจ้งไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้วเสร็จก็จะต้องบันทึกข้อมูลตามแผนพัฒนาท้องถิ่นลงในระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเพื่อแสดงให้เห็นการนำประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ดังนี้

ตารางแสดง : จำนวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ลำดับ	อปท.	จำนวนประเด็นยุทธศาสตร์ (ด้าน)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๑	อบจ.นราธิวาส	๗	๗	๗	๗
๒	เทศบาลเมืองนราธิวาส	๗	๗	๗	๗
๓	เทศบาลตำบลกะลุวอเหนือ	๗	๗	๗	๗
๔	อบต.สำภู	๗	๗	๗	๗
๕	อบต.กะลุวอ	๗	๗	๗	๗
๖	อบต.โคกเคียน	๗	๗	๗	๗
๗	อบต.บางปอ	๗	๗	๗	๗
๘	อบต.มะนังตายอ	๗	๗	๗	๗
๙	เทศบาลเมืองตากใบ	๗	๗	๗	๗
๑๐	อบต.เกาะสะท้อน	๗	๗	๗	๗
๑๑	อบต.โฆะฮิต	๗	๗	๗	๗
๑๒	อบต.นานาค	๗	๗	๗	๗
๑๓	อบต.บางขุนทอง	๗	๗	๗	๗
๑๔	อบต.พร่อน	๗	๗	๗	๗
๑๕	อบต.ไพร่วัน	๗	๗	๗	๗
๑๖	อบต.ศาลาใหม่	๗	๗	๗	๗
๑๗	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	๗	๗	๗	๗

ลำดับ	อปท.	จำนวนประเด็นยุทธศาสตร์ (ด้าน)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๑๘	เทศบาลตำบลป่าเสม็ด	๗	๗	๗	๗
๑๙	อบต.บุไยยะ	๗	๗	๗	๗
๒๐	อบต.มุโนะ	๗	๗	๗	๗
๒๑	เทศบาลตำบลต้นไทร	๘	๗	๗	๗
๒๒	เทศบาลตำบลบาเจาะ	๗	๗	๗	๗
๒๓	อบต.บาเจาะ	๗	๗	๗	๗
๒๔	อบต.กาเยาะมาตี	๗	๗	๗	๗
๒๕	อบต.บาเราะใต้	๗	๗	๗	๗
๒๖	อบต.บาเราะเหนือ	๗	๗	๗	๗
๒๗	อบต.ปะลุกาสาเมาะ	๕	๖	๖	๖
๒๘	อบต.ลุโละสาวอ	๘	๘	๘	๗
๒๙	เทศบาลตำบลตันหยงมัส	๗	๗	๗	๗
๓๐	เทศบาลตำบลมะรือโบตก	๘	๘	๘	๘
๓๑	อบต.ตันหยงมัส	๗	๗	๗	๗
๓๒	อบต.กาลิซา	๗	๗	๗	๗
๓๓	อบต.เฉลิม	๗	๗	๗	๗
๓๔	อบต.ตันหยงลิมอ	๗	๗	๗	๗
๓๕	อบต.บองอ	๗	๗	๗	๗
๓๖	อบต.บาโงสะโต	๗	๗	๗	๗
๓๗	อบต.มะรือโบตก	๗	๗	๗	๗
๓๘	เทศบาลตำบลแว้ง	๗	๗	๗	๗
๓๙	เทศบาลตำบลบูเกะตา	๗	๗	๗	๗
๔๐	อบต.กายูคละ	๘	๘	๘	๘
๔๑	อบต.ฆอละ	๗	๗	๗	๗
๔๒	อบต.แม่ตง	๗	๗	๗	๗
๔๓	อบต.ไล๊ะจูด	๗	๗	๗	๗
๔๔	อบต.แว้ง	๗	๗	๗	๗
๔๕	อบต.เฮอร์วาน	๗	๗	๗	๗
๔๖	เทศบาลตำบลปะลुरू	๗	๗	๗	๗
๔๗	อบต.ปะลुरू	๗	๗	๗	๗
๔๘	อบต.สุโหงปาตี	๗	๗	๗	๗
๔๙	อบต.ภาวะ	๗	๗	๗	๗
๕๐	อบต.โต๊ะเต็ง	๕	๕	๕	๕

ลำดับ	อปท.	จำนวนประเด็นยุทธศาสตร์ (ด้าน)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๕๑	อบต.ริโก้	๗	๗	๗	๗
๕๒	อบต.ซากอ	๗	๗	๗	๘
๕๓	เทศบาลตำบลยี่งอ	๗	๗	๗	๗
๕๔	อบต.จอบาะ	๗	๗	๗	๗
๕๕	อบต.ตะปอเยาะ	๗	๗	๗	๗
๕๖	อบต.ยี่งอ	๗	๗	๗	๗
๕๗	อบต.ละหาร	๖	๖	๖	๖
๕๘	อบต.ลุโบายะ	๗	๗	๗	๗
๕๙	อบต.ลุโบายือซา	๗	๗	๗	๗
๖๐	เทศบาลตำบลรือเสาะ	๗	๗	๗	๗
๖๑	อบต.รือเสาะ	๗	๗	๗	๗
๖๒	อบต.รือเสาะออก	๗	๗	๗	๗
๖๓	อบต.โคกสะอาด	๗	๗	๗	๗
๖๔	อบต.บาดง	๗	๗	๗	๗
๖๕	อบต.เรียง	๗	๗	๗	๗
๖๖	อบต.สาวอ	๘	๗	๗	๗
๖๗	อบต.สุวาริ	๗	๗	๗	๗
๖๘	อบต.สามัคคี	๗	๗	๗	๗
๖๙	อบต.ลาโละ	๗	๗	๗	๗
๗๐	เทศบาลตำบลศรีสาคร	๘	๗	๗	๗
๗๑	อบต.ศรีสาคร	๗	๗	๗	๘
๗๒	อบต.กาหลง	๗	๗	๗	๗
๗๓	อบต.เชิงคีรี	๗	๗	๗	๗
๗๔	อบต.ซากอ	๗	๗	๗	๗
๗๕	อบต.ตะมะยูง	๗	๗	๗	๗
๗๖	อบต.ศรีบรรพต	๘	๘	๗	๗
๗๗	เทศบาลตำบลสุคีริน	๗	๗	๗	๗
๗๘	อบต.สุคีริน	๗	๗	๗	๗
๗๙	อบต.เกียร์	๗	๗	๘	๘
๘๐	อบต.ภูเขาทอง	๗	๗	๗	๗
๘๑	อบต.มาโมง	๗	๗	๗	๗
๘๒	อบต.ร่มไทร	๗	๗	๗	๗
๘๓	อบต.จวบ	๗	๗	๗	๗

ลำดับ	อพท.	จำนวนประเด็นยุทธศาสตร์ (ด้าน)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๘๔	อบต.บุกิต	๗	๗	๗	๗
๘๕	อบต.มะรือโบออก	๗	๗	๗	๗
๘๖	อบต.จะแนะ	๗	๗	๗	๗
๘๗	อบต.ช้างเผือก	๗	๖	๘	๗
๘๘	อบต.คชงญอ	๗	๗	๗	๗
๘๙	อบต.ผดุงมาตร	๗	๗	๗	๗

** ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ณ ก.ค. ๒๕๖๒

จากข้อมูลในระบบ e-plan รายงานสถานะการทำงานแผนพัฒนาท้องถิ่น ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ปรากฏว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ยุทธศาสตร์ ๗ ด้าน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๗๖ และในปี พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐ ร้อยละ ๙๑.๐๑ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลโต๊ะเต็ง ในปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ใช้ยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลทะเลหาร ใช้ยุทธศาสตร์ จำนวน ๖ ด้าน ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลุกาสาเกาะ ในปี พ.ศ.๒๕๕๗ ใช้ยุทธศาสตร์ จำนวน ๘ ด้าน แต่ในปี พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐ ใช้ยุทธศาสตร์ ๖ ด้าน สำหรับเทศบาลตำบลมะรือโบตก และองค์การบริหารส่วนตำบลกายูคละ ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์ จำนวน ๘ ด้าน ตลอดปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ เป็นต้น ซึ่งสาเหตุที่มีการปรับเปลี่ยนประเด็นยุทธศาสตร์อาจเป็นเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับปัญหาความต้องการของประชาชนและนโยบายการพัฒนาในพื้นที่

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

การใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดขั้นตอนการแปลงแผนสู่การปฏิบัติโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม หรือได้รับแจ้งแผนงานและโครงการจากหน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่ต้องดำเนินการในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงานให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน โดยแผนการดำเนินงานแสดงถึงรายละเอียดแผนงาน/โครงการพัฒนา และกิจกรรมต่างๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการจริงในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการนี้จึงได้นำข้อมูลตามแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส รวมถึงข้อมูลจากระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมาใช้ประกอบกัน เพื่อแสดงให้ทราบถึงการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ซึ่งแสดงข้อมูลเพียงเพื่อให้ทราบถึงการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตารางแสดง : จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ลำดับ	อปท.	จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (โครงการ)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๑	อบจ.นราธิวาส	๔๕๓	๔๒๑	๓๔๖	๓๓๕
๒	เทศบาลเมืองนราธิวาส	๓๘๙	๓๘๑	๒๘๗	๓๐๙
๓	เทศบาลตำบลกะลุวอเหนือ	๒๖๓	๑๖๔	๒๔๕	๔๕๒
๔	อบต.ลำภู	๑๖๒	๑๙๒	๔๒๓	๔๓๑
๕	อบต.กะลุวอ	๑๔๑	๑๐๐	๑๐๓	๙๔
๖	อบต.โคกเคียน	๒๑๖	๒๗๕	๒๙๐	๒๙๓
๗	อบต.บางปอ	๙๗	๑๘๔	๑๗๘	๑๖๘
๘	อบต.มะนังตายอ	๖๒	๘๔	๑๒๕	๑๖๓
๙	เทศบาลเมืองตากใบ	๒๐๕	๒๖๖	๒๗๗	๑๗๒
๑๐	อบต.เกาะสะท้อน	๑๒๙	๑๔๕	๑๓๙	๑๔๐
๑๑	อบต.โฆษิต	๑๖๒	๑๕๑	๑๙๕	๒๐๐
๑๒	อบต.นาค	๑๔๐	๑๔๑	๑๒๓	๑๒๗
๑๓	อบต.บางขุนทอง	๙๔	๙๔	๑๐๘	๑๓๑
๑๔	อบต.พร่อน	๙๔	๑๐๖	๑๒๑	๑๖๙
๑๕	อบต.ไพรวัน	๑๐๓	๑๑๔	๗๙	๑๔๗

ลำดับ	อปท.	จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (โครงการ)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๑๖	อบต.ศาลาใหม่	๑๓๓	๑๖๔	๑๗๘	๑๕๔
๑๗	เทศบาลเมืองสุโขทัย	๑๘๔	๒๑๒	๒๔๓	๒๔๖
๑๘	เทศบาลตำบลป่าเสม็ด	๑๓๒	๑๓๔	๑๗๒	๒๑๔
๑๙	อบต.บุไຍะ	๑๖๐	๑๘๙	๑๗๒	๑๒๖
๒๐	อบต.มูโนะ	๑๕๘	๑๗๐	๒๐๗	๒๐๖
๒๑	เทศบาลตำบลต้นไทร	๑๘๒	๑๘๒	๑๘๓	๑๙๗
๒๒	เทศบาลตำบลบางเจาะ	๒๔๔	๒๔๐	๒๗๔	๓๓๑
๒๓	อบต.บางเจาะ	๑๖๗	๒๑๘	๒๕๘	๑๘๐
๒๔	อบต.กาเยาะมาตี	๑๘๔	๒๐๐	๑๔๗	๑๑๖
๒๕	อบต.บางระใต้	๙๒	๓๐๓	๑๓๕	๑๒๔
๒๖	อบต.บางระเหนือ	๒๕๗	๓๐๔	๒๗๗	๒๓๒
๒๗	อบต.ปะลุกาสาเมาะ	๓๐	๑๗๓	๒๑๐	๗๕
๒๘	อบต.ลูโบะสาวอ	๑๐๒	๑๓๒	๑๔๗	๑๑๒
๒๙	เทศบาลตำบลต้นหยงมีส	๓๐๘	๓๐๙	๓๓๙	๔๐๓
๓๐	เทศบาลตำบลมะรุือโบทก	๑๐๘	๒๔๗	๒๕๔	๒๔๔
๓๑	อบต.ต้นหยงมีส	๑๖๓	๒๖๐	๒๓๘	๒๕๖
๓๒	อบต.กาภิชา	๑๔๐	๑๖๙	๑๔๐	๑๓๙
๓๓	อบต.เฉลิม	๒๔๘	๒๓๘	๒๐๑	๑๔๑
๓๔	อบต.ต้นหยงลิมอ	๑๔๓	๑๒๑	๑๐๖	๑๒๑
๓๕	อบต.บองอ	๓๒๓	๓๑๗	๒๘๖	๒๐๑
๓๖	อบต.บางโงะโต	๑๕๖	๒๑๔	๑๕๙	๑๔๔
๓๗	อบต.มะรุือโบทก	๙๔	๑๑๘	๑๑๒	๑๓๔
๓๘	เทศบาลตำบลแว้ง	๙๔	๑๓๑	๑๑๗	๑๒๔
๓๙	เทศบาลตำบลบุเกะตา	๑๑๗	๑๐๓	๒๐๒	๒๓๔
๔๐	อบต.กาญจนะ	๒๑๕	๒๓๑	๒๑๐	๒๐๐
๔๑	อบต.ฆอเลาะ	๑๗๕	๑๙๙	๑๗๖	๑๙๖
๔๒	อบต.แม่ตง	๖๙	๘๓	๑๐๐	๑๕๕
๔๓	อบต.โล๊ะจูด	๑๘๓	๒๓๑	๓๒๓	๕๑๐
๔๔	อบต.แว้ง	๒๖๖	๓๕๔	๓๗๘	๖๗๒
๔๕	อบต.เอราวัณ	๘๕	๑๒๕	๑๓๗	๑๓๑
๔๖	เทศบาลตำบลปะลู่	๔๕๕	๔๐๔	๔๐๓	๒๑๔
๔๗	อบต.ปะลู่	๑๑๘	๑๓๐	๑๖๓	๑๒๕
๔๘	อบต.สุโขทัย	๑๖๙	๑๒๐	๑๒๗	๑๔๗

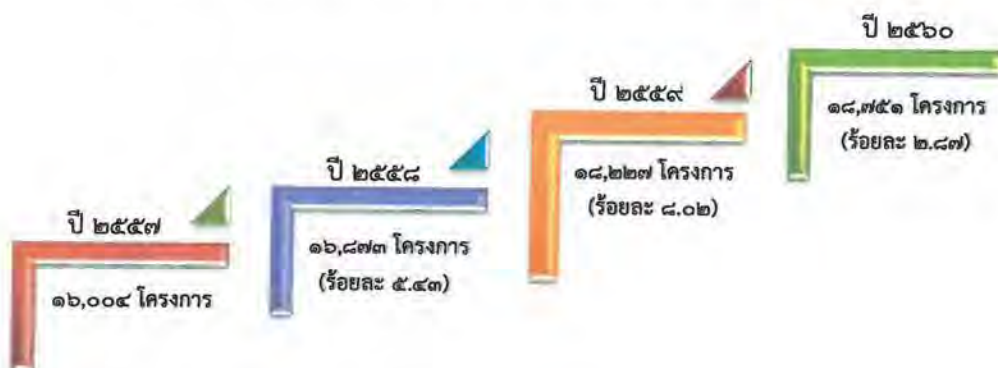
ลำดับ	อปท.	จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (โครงการ)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๔๙	อบต.ภาวะ	๙๘	๙๖	๑๐๓	๑๒๔
๕๐	อบต.โต๊ะเต็ง	๑๐๖	๑๒๕	๑๓๙	๑๔๘
๕๑	อบต.ริโก้	๑๖๖	๑๖๖	๑๕๐	๑๘๒
๕๒	อบต.ซากอ	๓๒๗	๒๓๓	๒๗๙	๒๖๕
๕๓	เทศบาลตำบลยี่งอ	๘๘	๑๐๙	๑๑๓	๑๑๖
๕๔	อบต.จอบาะ	๓๒๐	๓๑๙	๒๘๕	๓๐๙
๕๕	อบต.ตะปอเยาะ	๓๒๘	๗๑	๙๗	๘๖
๕๖	อบต.ยี่งอ	๒๗๒	๒๔๕	๒๓๐	๒๓๓
๕๗	อบต.ละหาร	๑๓๖	๒๓๒	๒๓๘	๒๑๔
๕๘	อบต.ลูโบะบายะ	๑๔๙	๑๕๖	๑๔๕	๑๔๘
๕๙	อบต.ลูโบะบือซา	๑๕๙	๒๒๑	๑๘๖	๒๐๔
๖๐	เทศบาลตำบลเรือเสาะ	๘๒	๑๕๗	๑๒๘	๑๗๕
๖๑	อบต.เรือเสาะ	๑๗๖	๑๑๙	๔๐๕	๔๐๑
๖๒	อบต.เรือเสาะออก	๒๓๒	๒๖๐	๒๓๘	๒๕๙
๖๓	อบต.โคกสะตอ	๒๗๓	๓๐๔	๓๑๘	๓๕๒
๖๔	อบต.บาตง	๒๙๕	๑๖๔	๒๕๓	๒๖๐
๖๕	อบต.เวียง	๑๙๓	๑๘๘	๒๕๔	๓๐๒
๖๖	อบต.สาวอ	๒๓๗	๑๙๓	๒๓๐	๒๕๔
๖๗	อบต.สุวาริ	๑๓๕	๖๒	๑๔๔	๑๖๙
๖๘	อบต.สามัคคี	๓๕๗	๓๕๘	๒๙๒	๑๖๐
๖๙	อบต.ลาโละ	๑๖๙	๑๓๑	๒๙๕	๑๓๑
๗๐	เทศบาลตำบลศรีสาคร	๑๗๒	๑๓๖	๑๙๔	๙๙
๗๑	อบต.ศรีสาคร	๒๔๓	๑๕๔	๑๖๒	๒๖๗
๗๒	อบต.กาหลง	๑๑๕	๑๓๙	๑๔๑	๑๔๐
๗๓	อบต.เขิงคีรี	๓๐๕	๑๒๕	๑๑๑	๑๒๔
๗๔	อบต.ซากอ	๑๓๙	๑๓๕	๑๗๙	๑๙๖
๗๕	อบต.ตะมะยูง	๑๙๐	๑๘๙	๒๔๐	๓๒๑
๗๖	อบต.ศรีบรรพต	๑๒๐	๑๑๖	๑๗๔	๑๓๙
๗๗	เทศบาลตำบลสุคีริน	๑๐๙	๑๖๓	๑๔๙	๑๕๔
๗๘	อบต.สุคีริน	๑๐๖	๙๑	๑๑๗	๒๖๒
๗๙	อบต.เกียร์	๖๖	๒๒๐	๑๘๗	๒๑๑
๘๐	อบต.ภูเขาทอง	๑๑๒	๑๗๔	๒๓๘	๑๒๗
๘๑	อบต.มาโมง	๑๘๕	๑๒๘	๑๕๑	๑๖๘

ลำดับ	อปท.	จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (โครงการ)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๘๒	อบต.ร่มไทร	๑๒๖	๑๔๘	๑๘๔	๒๑๓
๘๓	อบต.จวบ	๑๔๕	๑๙๙	๓๓๔	๒๕๙
๘๔	อบต.บุกิต	๓๑๔	๓๔๖	๓๘๔	๓๗๐
๘๕	อบต.มะรือโอบอก	๑๑๘	๒๓๐	๒๒๖	๒๑๗
๘๖	อบต.จะแนะ	๑๖๖	๑๖๗	๑๖๒	๑๖๕
๘๗	อบต.ช้างเผือก	๓๓๔	๒๖๗	๒๙๘	๓๙๔
๘๘	อบต.ตุงญู	๑๒๖	๑๖๘	๑๕๔	๑๕๓
๘๙	อบต.ผดุงมาตร	๑๕๑	๑๒๖	๑๐๗	๑๔๕
รวม		๑๖,๐๐๔	๑๖,๘๗๓	๑๘,๒๒๗	๑๘,๗๕๑
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.๒๕๕๗		-	๕.๔๓	๑๓.๘๙	๑๗.๑๖
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี		-	๕.๔๓	๘.๐๒	๒.๘๗

** ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ณ ก.ค. ๒๕๖๒

ตามรายงานสถานะการทำงานแผนพัฒนาท้องถิ่น ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ในระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (<http://e-plan.dla.go.th/>) ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ จำนวนโครงการทุกประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น ในปี พ.ศ.๒๕๕๗ มีโครงการพัฒนาทั้งสิ้น ๑๖,๐๐๔ โครงการ ปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๑๖,๘๗๓ โครงการ ปี พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑๘,๒๒๗ โครงการ และปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวนทั้งสิ้น ๑๘,๗๕๑ โครงการ ซึ่งจำนวนโครงการปี พ.ศ.๒๕๖๐ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ.๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๖ นั่นคือจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีอาจเป็นเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเล็งเห็นถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในท้องถิ่น จึงได้นำโครงการพัฒนาที่เกิดจากปัญหาความต้องการของประชาชนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้สามารถใช้เป็นกรอบในการตั้งงบประมาณในห้วงปีของแผนนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน ตามสภาพความจำเป็นเร่งด่วนของปัญหา และสถานะการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของโครงการพัฒนาที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตารางแสดง : จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ในระบบ e-plan

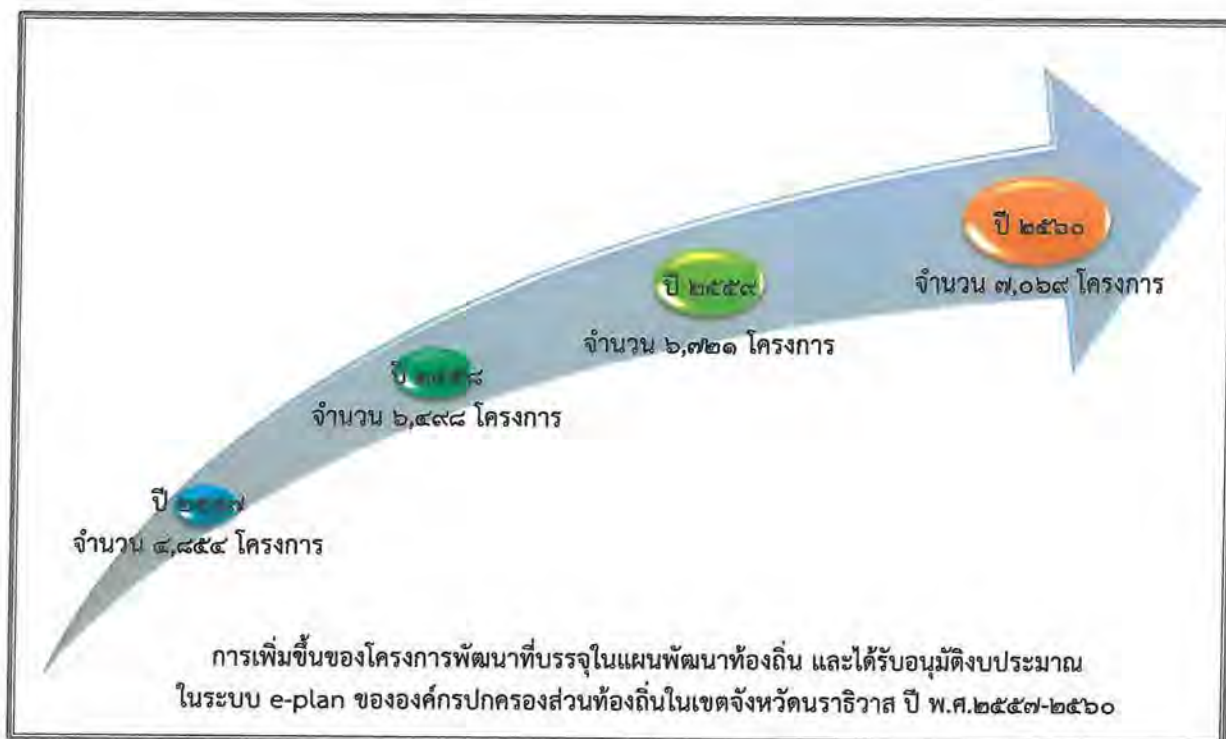
ลำดับ	อปท.	จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ (โครงการ)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๑	อบจ.นราธิวาส	๑๗๔	๑๘๙	๑๒๕	๑๑๐
๒	เทศบาลเมืองนราธิวาส	๕๙	๑๔๑	๙๓	๑๒๐
๓	เทศบาลตำบลกะลุวอเหนือ	๗๗	๑๐๖	๑๐๖	๑๐๕
๔	อบต.ลำภู	๙๘	๑๑๙	๑๓๕	๑๒๐
๕	อบต.กะลุวอ	๓๓	๕๑	๔๘	๕๕
๖	อบต.โคกเคียน	๕๘	๑๐๓	๑๐๖	๑๐๔
๗	อบต.บางป่อ	๑๐	๖๓	๑๐๔	๖๑
๘	อบต.มะนังตายอ	๖๐	๘๑	๗๗	๑๐๐
๙	เทศบาลเมืองตากใบ	๒๐๕	๙๘	๒๗๗	๑๗๒
๑๐	อบต.เกาะสะท้อน	๙๒	๑๑๖	๘๙	๙๐
๑๑	อบต.โฆษิต	๑๓๗	๑๒๔	๑๒๙	๑๓๐
๑๒	อบต.น่านาค	๘๙	๑๐๑	๙๒	๙๑
๑๓	อบต.บางขุนทอง	๖๕	๖๙	๗๕	๙๓
๑๔	อบต.พร่อน	๖๙	๘๗	๘๔	๗๖
๑๕	อบต.ไพรวัน	๕๒	๗๔	๕๕	๕๙
๑๖	อบต.ศาลาใหม่	๒๔	๗๒	๖๓	๕๙
๑๗	เทศบาลเมืองสุโหงโกลก	๑๓๘	๑๘๖	๒๑๔	๒๒๑
๑๘	เทศบาลตำบลปาเสมัส	๘๐	๑๐๘	๘๔	๑๑๑
๑๙	อบต.ปุโยะ	๒๗	๖๐	๖๓	๘๗
๒๐	อบต.มุโนะ	๕๓	๗๙	๙๐	๙๒
๒๑	เทศบาลตำบลตันไทร	๔๔	๔๕	๘๗	๗๙
๒๒	เทศบาลตำบลบาเจาะ	๔๓	๑๐๘	๘๒	๙๑
๒๓	อบต.บาเจาะ	๓๓	๘๒	๓๔	๗๓
๒๔	อบต.กาเยาะมาตี	๑๘๔	๕๒	๕๑	๕๖
๒๕	อบต.บาเราะใต้	๒๒	๖๖	๗๗	๖๕
๒๖	อบต.บาเราะเหนือ	๕๙	๗๖	๖๖	๖๕
๒๗	อบต.ปะลุกาสาเมาะ	๖	๑๗	๒	๙
๒๘	อบต.ลูโบะสาวอ	๒	๓	๒	๒๕
๒๙	เทศบาลตำบลตันหยงมัส	๙๖	๑๓๓	๑๖๗	๑๔๖
๓๐	เทศบาลตำบลมะรือโบตก	๔๓	๘๗	๘๘	๙๙
๓๑	อบต.ตันหยงมัส	๖๖	๕๑	๙๒	๙๗

ลำดับ	อปท.	จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ (โครงการ)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๓๒	อบต.กาฬิษา	๙๐	๕๖	๔๙	๘๓
๓๓	อบต.เฉลิม	๓๓	๔๔	๔๒	๔๒
๓๔	อบต.ต้นหยงลิมอ	๑๐๓	๙๗	๗๖	๘๕
๓๕	อบต.บองอ	๔๑	๗๖	๙๔	๕๗
๓๖	อบต.บาโงสะโต	๕๔	๖๐	๕๘	๖๕
๓๗	อบต.มะรุือโบทก	๔๖	๖๗	๖๖	๑๓๔
๓๘	เทศบาลตำบลแว้ง	๓๑	๕๘	๖๑	๗๖
๓๙	เทศบาลตำบลภูเขาเตา	๕๕	๕๔	๗๐	๙๕
๔๐	อบต.กายุคละ	๑๔๐	๑๔๓	๑๓๑	๑๒๔
๔๑	อบต.ฆอเลาะ	๓๕	๙๒	๔๕	๔๗
๔๒	อบต.แม่ตง	๕๐	๖๐	๒๗	๓๗
๔๓	อบต.โล๊ะจูด	๔๑	๙๖	๗๔	๗๘
๔๔	อบต.แว้ง	๒๘	๕๘	๑๐๖	๗๘
๔๕	อบต.เอราวัณ	๖๓	๑๐๐	๑๓๔	๙๑
๔๖	เทศบาลตำบลปะลูลู	๑๐๑	๑๕๕	๑๕๑	๙๐
๔๗	อบต.ปะลูลู	๘๐	๗๙	๗๗	๙๑
๔๘	อบต.สุโหงปาตี	๑๐๓	๑๐๐	๘๗	๑๒๑
๔๙	อบต.กาหวะ	๕๐	๖๕	๕๗	๖๘
๕๐	อบต.โต๊ะเต็ง	๘๒	๙๑	๘๐	๙๑
๕๑	อบต.รีโก้	๑๖	๓๓	๒๖	๓๖
๕๒	อบต.สากอ	๔๕	๒๓๓	๗๕	๙๐
๕๓	เทศบาลตำบลยิงอ	๒๔	๔๕	๓๙	๓๘
๕๔	อบต.จอบาะ	๓	๖๓	๑๐	๑๘
๕๕	อบต.ตะปอเยาะ	๒๔	๖	๔๓	๗๗
๕๖	อบต.ยิงอ	๕๔	๖๖	๕๑	๗๓
๕๗	อบต.ละหาร	๑๔	๒๖	๔๙	๕๔
๕๘	อบต.ลูโบายะ	๕๖	๖๗	๕๒	๕๓
๕๙	อบต.ลูโบาย้อซา	๗๗	๖๒	๕๑	๗๖
๖๐	เทศบาลตำบลรือเสาะ	๔๕	๑๕๖	๑๒๘	๑๑๘
๖๑	อบต.รือเสาะ	๓๒	๖๓	๘๒	๔๗
๖๒	อบต.รือเสาะออก	๓๐	๔๖	๓๘	๖๓
๖๓	อบต.โคกสะตอ	๔๐	๔๒	๕๕	๓๙
๖๔	อบต.บาตง	๓๖	๑๓	๗๐	๘๗

ลำดับ	อปท.	จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ (โครงการ)			
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐
๖๕	อบต.เวียง	๑๘	๑๓	๕๓	๔๓
๖๖	อบต.สาวอ	๓๔	๗๒	๔๕	๖๘
๖๗	อบต.สุวารี	๕๕	๑๐	๖๘	๘๖
๖๘	อบต.สามัคคี	๖๖	๘๑	๗๔	๖๘
๖๙	อบต.ลาโละ	๔๖	๖๔	๕๕	๕๙
๗๐	เทศบาลตำบลศรีสาคร	๔๘	๖๕	๕๐	๔๐
๗๑	อบต.ศรีสาคร	๓๕	๕๘	๒๖	๗๓
๗๒	อบต.กาหลง	๒๑	๕๒	๗๓	๕๖
๗๓	อบต.เชิงคีรี	๓๑	๗	๒๐	๕๐
๗๔	อบต.ซากอ	๕๖	๗๐	๓๓	๕๑
๗๕	อบต.ตะมะยูง	๒๒	๔๖	๖๑	๗๒
๗๖	อบต.ศรีบรรพต	๙	๒	๑๗๓	๕๖
๗๗	เทศบาลตำบลสุคีริน	๒๔	๗๔	๖๒	๕๙
๗๘	อบต.สุคีริน	๒๓	๑	๖๒	๘๐
๗๙	อบต.เกียร์	๑๒	๑๑๔	๑๐๙	๙๘
๘๐	อบต.ภูเขาทอง	๖๑	๙๘	๑๑๑	๑๐๕
๘๑	อบต.มาโมง	๑๓	๑๖	๒๑	๗๑
๘๒	อบต.ร่มไทร	๗๖	๑๐๓	๑๑๓	๑๑๕
๘๓	อบต.จวบ	๔๕	๗๘	๖๔	๙๐
๘๔	อบต.บุกิต	๕๕	๖๕	๗๖	๑๑๖
๘๕	อบต.มะรือโบออก	๔๘	๖๙	๘๙	๑๑๕
๘๖	อบต.จะแนะ	๒๕	๓๖	๒๓	๓๒
๘๗	อบต.ช้างเผือก	๒๒	๒๔	๓๗	๕๐
๘๘	อบต.ดงญอ	๖๖	๑	๖๔	๘๑
๘๙	อบต.ผดุงมาตร	๒๓	๖๐	๕๘	๕๒
รวม		๔,๘๕๔	๖,๔๙๘	๖,๗๒๑	๗,๐๖๙
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.๒๕๕๗		-	๓๓.๘๗	๓๘.๔๖	๔๕.๖๓
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี		-	๓๓.๘๗	๓.๔๓	๕.๑๘

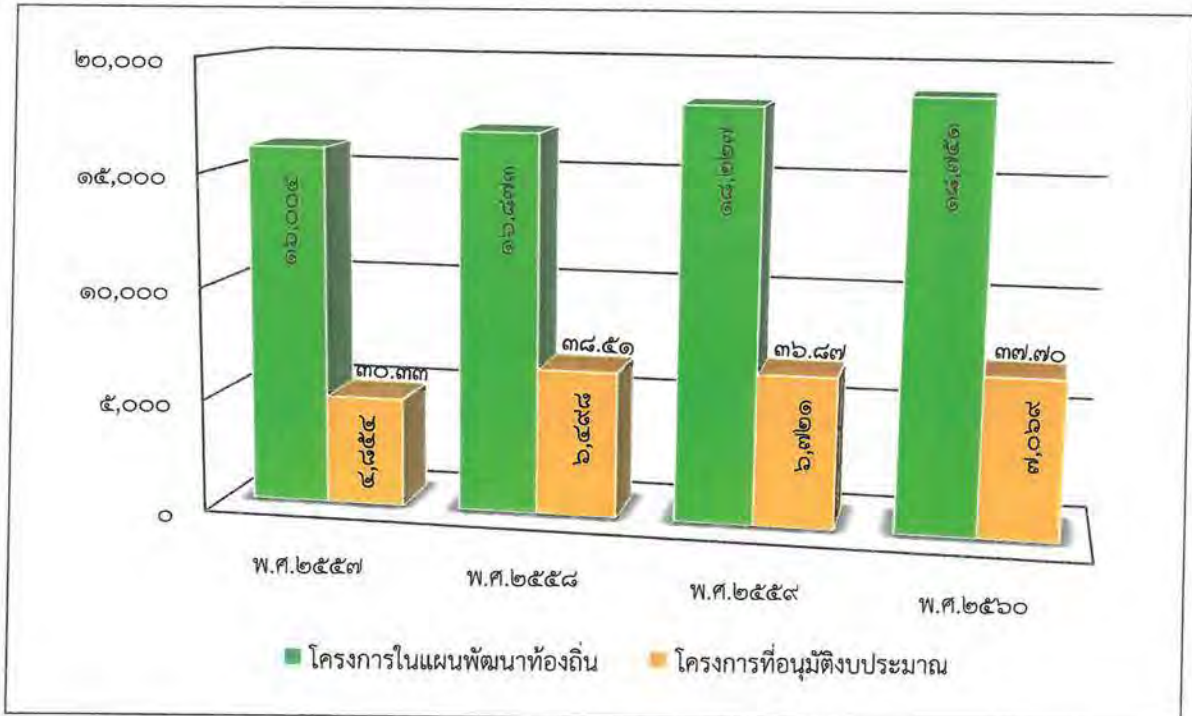
** ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ณ ก.ค. ๒๕๖๒

ตามรายงานสถานะการทำงานแผนพัฒนาท้องถิ่น ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ในระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ จำนวนโครงการทุกประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และพิจารณานำมาตั้งงบประมาณตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและบันทึกข้อมูลในระบบ e-plan เป็นรายการโครงการอนุมัติโครงการที่ผ่านการจัดทำแผนแล้ว ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ ทั้งสิ้น ๔,๘๕๔ โครงการ ปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๖,๔๙๘ โครงการ ปี พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๖,๗๒๑ โครงการ และปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวนทั้งสิ้น ๗,๐๖๙ โครงการ ซึ่งจำนวนโครงการปี พ.ศ.๒๕๖๐ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ.๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๖๓ นั่นคือ จำนวนโครงการซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาเพื่อพิจารณาตั้งงบประมาณ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีอาจเป็นเพราะจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มมากขึ้นทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องนำโครงการมาพิจารณาตั้งงบประมาณตามความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามสถานะการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่สามารถใช้ได้อย่างคุ้มค่าเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง และเป็นธรรมตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ตารางแสดง : เปรียบเทียบจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น และที่ได้รับการอนุมัติงบประมาณในระบบ e-plan ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

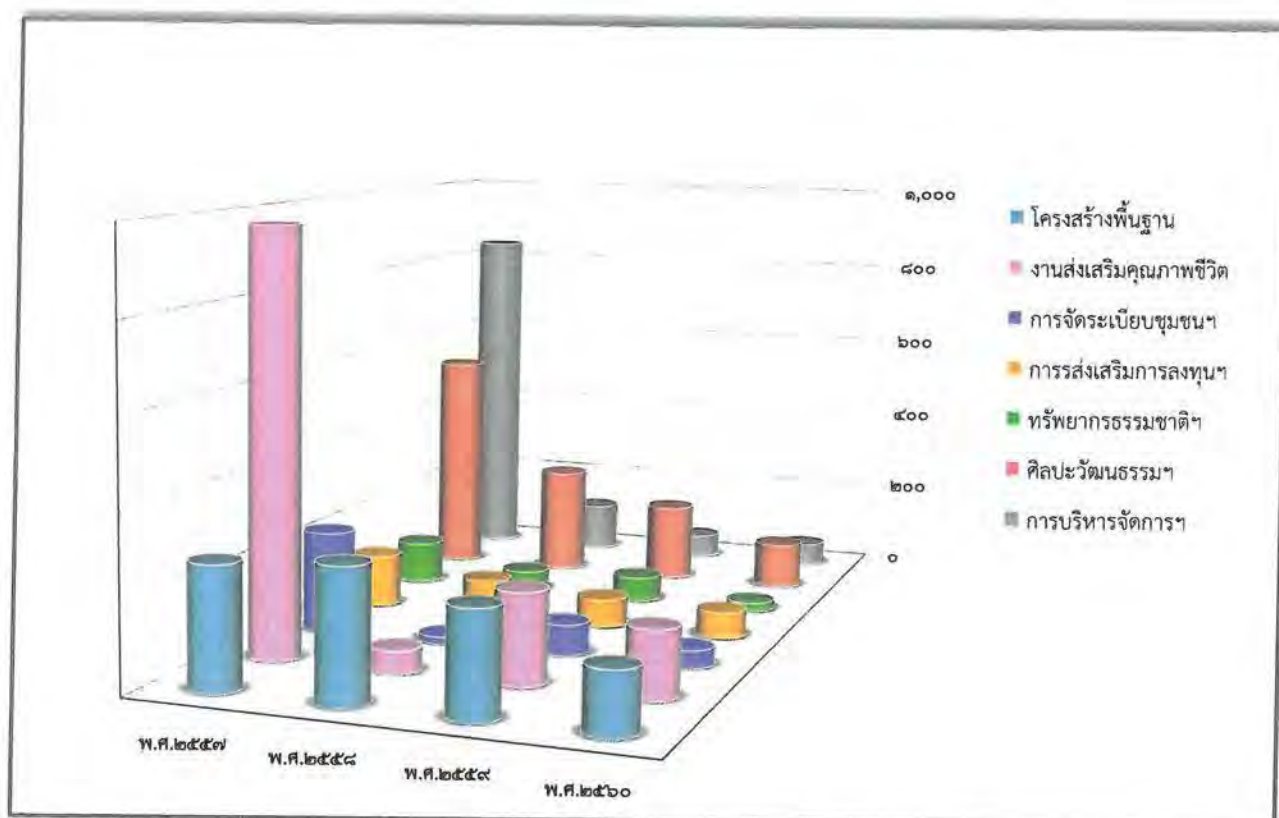
	โครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (โครงการ)	โครงการที่อนุมัติงบประมาณ (โครงการ)	ร้อยละ
พ.ศ.๒๕๕๗	๑๖,๐๐๔	๔,๘๕๔	๓๐.๓๓
พ.ศ.๒๕๕๘	๑๖,๘๗๓	๖,๔๙๘	๓๘.๕๑
พ.ศ.๒๕๕๙	๑๘,๒๒๗	๖,๗๒๑	๓๖.๘๗
พ.ศ.๒๕๖๐	๑๘,๗๕๑	๗,๐๖๙	๓๗.๗๐
รวม	๖๙,๘๕๕	๒๕,๑๔๒	๓๕.๙๙

** ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) ณ ก.ค. ๒๕๖๒

ตารางแสดง : จำนวนโครงการจำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ตามแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ (โครงการ)					
	พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	รวม	ร้อยละ
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๒๘๒	๓๐๔	๒๔๒	๑๔๔	๙๗๒	๑๘.๑๔
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๙๗๖	๕๓	๒๑๑	๑๕๗	๑,๓๙๗	๒๕.๓๖
๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๒๓๘	๑๖	๗๒	๔๒	๓๖๘	๖.๗๑
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	๑๒๔	๘๗	๖๖	๖๒	๓๓๙	๖.๒๗
๕. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๙๙	๔๙	๕๙	๒๑	๒๒๘	๔.๒๓
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๕๓๓	๒๕๖	๑๘๕	๑๐๙	๑,๐๘๓	๒๐.๐๐
๗. ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	๘๓๖	๑๑๖	๕๖	๕๕	๑,๐๖๓	๑๙.๓๐
รวม	๓,๐๘๘	๘๘๑	๘๙๑	๕๙๐	๕,๔๕๐	๑๐๐

** ที่มา : แผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

จากข้อมูลแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ปรากฏว่าจำนวนโครงการรวม ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีจำนวนโครงการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๖ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ ๒๐.๐๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ ๑๘.๑๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ร้อยละ ๖.๗๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว ร้อยละ ๖.๒๗ และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๔.๒๓ โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๗ มีจำนวนโครงการในยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๑ ปี พ.ศ.๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวนโครงการในยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐานสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๑ และ ร้อยละ ๒๗.๑๖ ตามลำดับ และในปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวนโครงการในยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต สูงที่สุดคิดเป็น ร้อยละ ๒๖.๖๑ จะเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนงานโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่บรรจุ อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลดี และคุ้มค่าในสิ่งที่ประชาชนต้องการมากที่สุดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านการจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับ ประโยชน์ ในการพัฒนาท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจะต้องมีความสมดุลระหว่าง ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับและงบประมาณที่ใช้ไป ซึ่งผลที่ได้รับจากการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ อาจสรุปได้ดังนี้

ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

๑. การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสมีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่การแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่
๒. เกิดการบูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส
๓. ประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และนำเสนอ ปัญหา ความต้องการของท้องถิ่นตนเอง
๔. การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจาก ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นสิ่งที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้มุ่งสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงโดยสามารถบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลกระทบ

ท้องถิ่นขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดทำโครงการหรือกิจการใดๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นของตนจะต้องอยู่ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ และต้องคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชน ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ สำหรับภารกิจใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ดำเนินการเอง อาจอุดหนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่นไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และกำหนดไว้ในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุเนื่องจากการกิจอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางหลายประการ การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเกี่ยวข้องและสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นเป็นจำนวนมาก ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงอยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของตนเองตามกฎหมาย ผู้ส่งเสริม ผู้สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นในพื้นที่ รวมถึงในฐานะหน่วยรับตรวจ ซึ่งต้องถูกตรวจสอบจากองค์กรตรวจสอบ เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน(สตง.) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ปปช.) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ(ปปท.) เป็นต้น ดังนั้นการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นเป็นจำนวนมากย่อมมีปัญหาอุปสรรค หรือข้อขัดข้องในการทำงานตามมาอย่างหลีกเลี่ยงมิได้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหาและอุปสรรค

- ถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบหน่วยงานอื่นเสียหายแต่ประชาชนเรียกร้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการซ่อมแซม
- การดำเนินการซ่อมแซมถนนหลังน้ำลดมักถูกทักท้วงว่าเป็นการดำเนินการโดยไม่หาวิธีป้องกันในระยะยาวแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการดำเนินการ
- การก่อสร้างถนนส่วนมากไม่มีการสร้างทางระบายน้ำควบคู่ไปด้วยเนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอทำให้เกิดปัญหาการระบายน้ำในช่วงเวลาที่มีการก่อสร้าง
- การประปาส่วนภูมิภาคได้ประโยชน์จากการจำหน่ายน้ำให้ประชาชน แต่ในพื้นที่ที่ประปาเข้าไม่ถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องอุดหนุนเต็มจำนวนเพื่อขยายเขตประปา แต่ทรัพย์สินและรายได้กลับตกเป็นของการประปาส่วนภูมิภาค
- ได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมชลประทาน ได้แก่ การบำรุงรักษา และซ่อมแซมอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก และภารกิจคลองส่งน้ำ ทว่าไม่ได้มีการโอนงบประมาณในส่วนนี้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การประสานงานกรณีไฟฟ้าชำรุดเสียหายประชาชนเข้าใจว่าเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด โดยที่จริงมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น ทางหลวงแผ่นดินทางหลวงชนบท การไฟฟ้า เป็นต้น
- ค่ากระแสไฟฟ้าเกินจากการไฟฟ้าจัดสรรให้ ซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนเกิน
- ขาดบุคลากรเฉพาะทางที่มีความรู้ด้านการออกแบบ การตรวจงาน การคำนวณราคา การสำรวจพื้นที่
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายผังเมือง กฎหมายควบคุมอาคาร กฎหมายการขุดดิน ถมดิน ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องกระทำ แต่ในทางปฏิบัติได้สร้างความยากลำบากในการบังคับใช้กฎหมาย

แนวทางแก้ไข

- สืบสวนข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ตั้งงบประมาณตามความเหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน
- หน่วยงานที่ถ่ายโอนภารกิจควรเป็นพี่เลี้ยงในการถ่ายทอดองค์ความรู้ในการดำเนินการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ โดยอาจจะต้องใช้ข้อมูลสภาพปัญหาสภาพพื้นที่ และบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเพื่อประกอบการพิจารณาในการดำเนินงาน

ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาและอุปสรรค

- การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ในโครงการกิจกรรมส่งเสริมอาชีพมักจะถูกหักทวงจากหน่วยตรวจสอบ
- ถูกหักทวงว่าจัดอบรมส่งเสริมอาชีพบ่อยแต่ไม่มีการต่อยอด
- การให้ความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์และที่อยู่อาศัยแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมไม่สามารถทำได้ เช่น การซ่อมแซมหรือปลูกสร้างบ้านเพื่อคนพิการ การจัดซื้อรถวีลแชร์ การจัดซื้อโรงศพให้คนยากไร้
- มีปัญหาในการอุดหนุนการจัดประชุมและการจัดอบรมซึ่งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความไม่ใส่ใจในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการจัดกิจกรรมให้กับเด็กและเยาวชนได้มีพื้นที่ในการแสดงออกและเวทีสำหรับการแสดงออกในระดับตำบล จังหวัด
- ข้อมูลของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ที่ยังไม่มีการบูรณาการทำให้ข้อมูลไม่สอดคล้องกันจึงไม่สามารถสร้างฐานข้อมูลที่ดีที่จะนำไปสู่การกำหนดแผนงาน โครงการที่มีประสิทธิภาพได้
- บุคลากรขาดความรู้เรื่องการทำแผนพัฒนาการศึกษา
- การฉีดวัคซีนพิษสุนัขบ้า นั้น ฉีดได้เฉพาะสุนัขที่มีเจ้าของเท่านั้นโดยเจ้าของจะต้องเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียมเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงไม่อาจดำเนินการได้
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องรับผิดชอบค่าตอบแทนของอาสาสมัครสาธารณสุขฐาน (อสม.) เท่านั้น แต่ไม่มีอำนาจในด้านอื่น อาทิ การอบรม การให้ความรู้ การมอบนโยบายการทำงาน
- การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ทำให้ปัญหาเสพติดไม่สามารถควบคุมได้และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น
- ประชาชนเรียกร้องให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไขปัญหาในทุกเรื่อง
- ส่วนราชการภายในจังหวัดขอรับการสนับสนุนงบประมาณเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีการหักทวงจากหน่วยตรวจสอบว่าเป็นการกระทำที่มีลักษณะซ้ำซ้อนกับการกิจและไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่

แนวทางแก้ไข

- บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษาระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งระเบียบของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานอื่นเพื่อจะได้ทราบแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดและ มิให้เกิดความซ้ำซ้อน
- การตั้งงบประมาณในการส่งเสริมอาชีพจะต้องเป็นกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการใช้จ่ายต้องเป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- รวบรวมจัดทำทะเบียนข้อมูลผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ยากไร้ในพื้นที่
- การตั้งงบประมาณในการจัดแข่งขันกีฬาควรเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็น เหมาะสมและประหยัดคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงิน
- ควรมีการกำหนดระดับของการแข่งขันกีฬาให้มีความชัดเจนระหว่างอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานอื่น เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อน
- จัดทำข้อมูลของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการพัฒนาและบริหารจัดการ
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรทำหน้าที่ประสาน สนับสนุนและร่วมการดำเนินงานกับทุกหน่วยงานและเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ในการตั้งงบประมาณเพื่อจัดทำโครงการกิจกรรมควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการและการกำหนดค่าใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัด
- พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ทักษะเข้าใจถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
- ทำความเข้าใจกับประชาชนในขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะในพื้นที่

☐ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - กู้ชีพกู้ภัยไม่มีระเบียบรองรับ - ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - การช่วยเหลือภัยพิบัติต้องมีการประกาศจากจังหวัดเป็นพื้นที่ประสบภัย - การตีความ คำว่า “ความเร่งด่วน” แตกต่างกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยตรวจสอบ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพไม่เพียงพอในการป้องกันและบรรเทาเมื่อเกิดเหตุภัยพิบัติ - ได้รับการร้องขอจากหน่วยงานอื่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - มีความหวาดระแวงระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร - มีช่องว่างระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับผู้นำทางศาสนา จึงทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาองค์ความรู้ที่ช่วยในการส่งเสริมการเผยแพร่ศาสนา 	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษาระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งระเบียบของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานอื่นเพื่อจะได้ทราบแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด - การตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - พัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีความรู้ และมีแนวคิดใหม่อย่างสร้างสรรค์ในการเผยแพร่หลักธรรมคำสอนทางศาสนา

☐ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อถ่ายทอดให้กับประชาชนในพื้นที่ - ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว - การดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ มีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นๆ หรือในบางกรณีต้องอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานอย่างอื่น ซึ่งทำให้ดำเนินการล่าช้า และยุ่งยาก - ขาดการบูรณาการและการบริหารจัดการของหน่วยงานที่รับผิดชอบและเครือข่ายทางด้านการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว - การตั้งงบประมาณส่งเสริมการท่องเที่ยวควรจัดทำโครงการที่เป็นลักษณะของการส่งเสริมหรือกิจกรรมในการอำนวยความสะดวก หรือกิจกรรมที่เป็นการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว - พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ในระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน - ควรจัดทำคู่มือการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ

ด้านกาารบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - การเกิดไฟไหม้ป่าพรุเป็นประจำทุกปี แต่การปฏิบัติงานของบุคลากรยังขาดทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการทำงาน อีกทั้งภารกิจซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น เช่น สถานีควบคุมไฟป่า ศูนย์ปฏิบัติการไฟป่าชุมชน - ประชาชนในพื้นที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดการขยะ อีกทั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ (ค่าขนส่ง+ค่ากำจัด) ทำให้ไม่ได้นำส่งขยะเข้าระบบกำจัดที่ถูกหลัก - ประชาชนในพื้นที่ไม่ให้ความสำคัญกับการเสนอโครงการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น เนื่องจากยังไม่เห็นคุณค่าและไม่ให้ความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ - จัดซื้อพันธุ์ไม้เพื่อแจกในโครงการเฉลิมพระเกียรติ ถูกทักท้วงว่าไม่มีระเบียบรองรับ 	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษาอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อมิให้ซ้ำซ้อนกับการดำเนินงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอื่น ตลอดจนระเบียบ กฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง - การดำเนินโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกจากจะเป็นไปตามระเบียบกฎหมายแล้ว อาจจะต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ โดยอาจจะต้องคำนึง สภาพพื้นที่ และบริบทและปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - การคัดเลือกบุคคลเพื่อปฏิบัติงานควรคำนึงถึงความรู้ ประสบการณ์ตรงกับภารกิจงานที่ต้องปฏิบัติอย่างแท้จริง - สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - การตีความประเพณีกับความเชื่อต่างกัน - ประเพณีบางอย่างซึ่งเป็นความเชื่อตามชาติพันธุ์ ถูกทักท้วงว่าเป็นความเชื่อส่วนบุคคล - การถูกเรียกเงินคืนกรณีการจัดงานส่งเสริมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีการทักท้วงว่ากิจกรรมในการดำเนินโครงการไม่ใช่ภารกิจหรือไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษาระเบียบ กฎหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ - การตั้งงบประมาณในการจัดงานต้องเป็นโครงการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และการกำหนดค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนด เท่าที่จำเป็นเหมาะสม และประหยัดคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงิน - จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดงานตามประเพณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้านกาารบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ปัญหาและอุปสรรค

- การใช้ระบบอุปถัมภ์ในการดำเนินงาน
- ขาดบุคลากรในด้านต่างๆ โดยเฉพาะตำแหน่งที่มีความรู้เฉพาะด้าน
- บุคลากรขาดทักษะด้านการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดทำฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ
- บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องในการปฏิบัติงาน รวมทั้งยังไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษารเรียนรู้ กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการให้ถ่องแท้ จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน
- การจัดซื้อที่เกินราคามาตรฐาน/ราคาากลาง ไม่สอดคล้องกับพื้นที่
- การจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ต้องผ่านคณะกรรมการจัดหาคอมพิวเตอร์ระดับจังหวัด ซึ่งการพิจารณาล่าช้า
- ปัญหาเรียกเงินคืน ในการให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทแก่บุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ระเบียบในการดำเนินงานไม่ครอบคลุม ไม่มีระเบียบรองรับ ความเข้าใจไม่ตรงกับหน่วยตรวจสอบ

แนวทางแก้ไข

- การประเมินผลการปฏิบัติราชการควรดำเนินการอย่างจริงจังและเข้มงวด
- เร่งดำเนินการสรรหาตำแหน่งที่ว่างโดยเร็ว
- จัดหลักสูตรฝึกอบรมให้กับบุคลากรในสังกัด
- การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานโดยแสดงขั้นตอนและวิธีการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน
- เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- จัดหาครุภัณฑ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องศึกษา และทำความเข้าใจหลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณและการเบิกจ่ายเงินทุนการศึกษาตามประกาศและหนังสือสั่งการให้เกิดความชัดเจน
- มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่องตามช่องทางที่หลากหลายและเหมาะสม
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนหรือองค์กรภาคประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผลรวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา

ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๑.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม ฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคงรวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๑.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญ ก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคโลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๑.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม ฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป และ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่ง และโลจิสติกส์ และ (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงามและแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคมพื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ และภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และ

การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกร ยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๓.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๓.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี และ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๓.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ ที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่ กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการ และสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึง บริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดใน การเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดย ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพ และคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม (๖) ส่งทุนทาง สังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึง บริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรม ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่ม จังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนอง ต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บน ฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความ ร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทาง เพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคม และวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของ ภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่ เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะผ่านทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม

และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๕.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๕.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสีย และเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๕.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) ส่งเสริมรักษาอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๕.๖ ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๖.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากล และเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๖.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๖.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๖.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๖.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๖.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๖.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข

ยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี มีคุณธรรม

สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> • มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง • ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย • สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน • มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> • ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน • เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน • มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> • การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม • มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก • คนมีความรับผิดชอบต่องาน มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกชั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ”

วัตถุประสงค์การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓) เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๕) เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๖) เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๗) เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค

เป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๑) คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐาน ที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญ งอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒) ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการ และดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูง ใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๔) ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลัก สุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำ และคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

๕) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรม ลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านุขย์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐาน ระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญใน อนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่า การลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบัน การจัดการนานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

เป็นแผนพัฒนาประเทศระยะ ๕ ปี
ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี
สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนมากไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทักษะคนดี และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทักษะคนดีและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

๑.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

๑.๓ ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

๑.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลัง ด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

๑.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว

๑.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้านแต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเอง และได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๒.๑ การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัুদ্ধังแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือนสนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

๒.๒ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๓ เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชน และครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพ และมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืน และให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทยซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นการพัฒนาในระยะต่อไป จึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- ๔.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม
- ๔.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- ๔.๓ การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- ๔.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๔.๖ การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- ๔.๗ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

๕.๑ การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๕.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๕.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๕.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล

๕.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพตมิชอบในสังคมไทยการพัฒนา ระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นและการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๖.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๖.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลัง ภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชน และภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

๖.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพตมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม

๖.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ ข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความซ้ำซ้อนของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานคร และท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาทักษะธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- ๗.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทาง และขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ
- ๗.๒ การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง
- ๗.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า
- ๗.๔ พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- ๗.๕ พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ
- ๗.๖ พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๘.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๘.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย

๘.๓ พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดัน
สู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็น
ผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนา
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิต และบริการที่สำคัญประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองนำอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของ การพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับ ประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้นการพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๙.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็น ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการ พึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

๙.๒ การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชา สังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

๙.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการ ผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโต อย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่ เศรษฐกิจ

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรี และเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาคตั้งนั้นการพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑๐.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๑๐.๒ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวก และลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๑๐.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๑๐.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

๑๐.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๑๐.๖ สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

๑๐.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

๑๐.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

๑๐.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

๑๐.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนา

ขยายความร่วมมือทางการค้า

พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง

พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ

ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค

ภูมิภาค และนานาชาติ

แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑. สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการ ประเด็นสื่อสารและเครื่องมือสื่อประชาสัมพันธ์ แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.

๒. สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นำไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากร และแนวทางการร่วมดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุนการพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓. หน่วยงานกลาง อาทิ สศช. สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในการกำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา และส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบและภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

๕. สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ อาทิ นำการศึกษาวิจัยมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อ การขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่างๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจนสามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นกรอบการดำเนินงาน ขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑. แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม เน้นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการ ที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผลอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการให้หน่วยงาน

หรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตามประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒. แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แบบมีส่วนร่วมดำเนินการโดย

๒.๑ วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการประเมินผลหลังการดำเนินงาน

๒.๒ วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒.๓ วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๔ ตั้งหน่วยวิจัย ผูกอบรม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและประเมินผล เพื่อให้ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อผูกอบรม เทคนิค วิธีการ หลักการ แนวคิดในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่ม ระหว่างดำเนินการ และหลังที่เสร็จสิ้นแล้ว

๒.๕ ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่ เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๖ จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการเชื่อถือได้เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจ นโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

๒.๗ พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัดผลกระทบร่วม ตัวชี้วัดผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

๒.๘ จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้นการสื่อสารแบบสวนเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและผู้กำหนดนโยบาย เป็นต้น

๒.๙ นำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการนำเสนอผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้รับทราบทั้งประชาชน กลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

๒.๑๐ พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินผลโดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร การเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบาย

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา ภาคใต้ชายแดนซึ่งประกอบด้วย ๓ จังหวัด ได้แก่ ยะลา ปัตตานี และ นราธิวาส โดยส่วนใหญ่พึ่งพิงภาคการเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจหลัก ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และไม้ผล ซึ่งยังใช้รูปแบบการผลิตแบบดั้งเดิม และมีการแปรรูปขั้นต้นเพื่อการส่งออก ทำให้ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคา นอกจากนี้ภาพลักษณ์ความไม่ปลอดภัยจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ส่งผลต่อภาวะการค้า และการลงทุน อย่างไรก็ตามภาคใต้ชายแดนเป็นแหล่งทำการประมงที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากมีทรัพยากร ที่อุดมสมบูรณ์และมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม รวมทั้งมีพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเมืองชายแดน มีจุดที่ตั้งที่ได้เปรียบในการเชื่อมโยง การพัฒนาระหว่างพื้นที่ภาคใต้และมาเลเซียรวมทั้งสิงคโปร์ ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลอยู่ระหว่างดำเนินโครงการ เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร อำเภอหนองจิก การพัฒนาการค้าและการท่องเที่ยว อำเภอสุโขทัย-ลก และอำเภอเบตง เพื่อสร้างงาน และรายได้ให้กับประชาชน ควบคู่ไปกับการพัฒนา เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวกับพื้นที่ภาคใต้ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ชายแดน

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไม้ผล โดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการปลูก การบำรุงรักษา พัฒนารายสาขายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต และการเก็บเกี่ยวผลผลิต รวมทั้งการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลผลิต ประกอบด้วย

(๑) ยางพารา ผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ขั้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครฟ และยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนอุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรางรถไฟ และยางรองคอสะพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน ถูมมือยาง ถูมยางอนามัย และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางที่มีดีไซน์ที่ทันสมัยและมีมูลค่าสูง

(๒) ปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจปาล์มน้ำมันของกลุ่มสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ส่งเสริมการจัดตั้งอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลขั้นต้น และขั้นปลายแปรรูปปาล์มน้ำมัน ครบวงจรเพื่อรองรับผลผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

(๓) มะพร้าว การพัฒนาและสนับสนุนการปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี โดยขยายพื้นที่ปลูกมะพร้าวพันธุ์ดีทั้งมะพร้าวน้ำหอม และมะพร้าวผลแก่ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการแปรรูปมะพร้าว อาทิ มะพร้าวน้ำหอม กระจับปี่ น้ำกะทิสด และกะทิกระป๋อง จำหน่ายเพื่อการบริโภคในประเทศและส่งออก รวมทั้งส่งเสริมการทำน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น เพื่อใช้ในธุรกิจสปา และเครื่องสำอาง

(๔) ไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) ส่งเสริมการผลิตทุเรียนพันธุ์ดีในพื้นที่ จังหวัดยะลา โดยเฉพาะพันธุ์หมอนทอง ชะนี และก้านยาว และส่งเสริมการปลูกทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองที่มีรสชาติโดดเด่นและเป็นที่ต้องการของตลาด และลองกองพันธุ์ดีในจังหวัดนราธิวาส ให้ผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งออก โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตตั้งแต่ระบบการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว ระบบการคัดแยกคุณภาพ (Food Processing Technology) พัฒนาระบบจุกภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน มีระบบโลจิสติกส์ทั้ง Cool Chain และ Cold Chain ในการเก็บรักษาผลผลิต และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า รวมทั้งการพัฒนา Young Farmer ให้เป็น Smart Farmer ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการฟาร์มและมีศักยภาพด้านการตลาดที่เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายโดยตรง และการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจและ SMEs จำหน่ายผ่านระบบการตลาดออนไลน์ (E-Commerce) และส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๒) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร พัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร โดยเฉพาะ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงราคา และศูนย์กลางการซื้อขายในพื้นที่ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งซื้อขายทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าทั้งระบบ Online และ Offline

๑.๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรกรรายย่อยปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เป็นเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด ร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการทำปศุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจาก ความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดปัตตานี และนราธิวาส โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม (Good Agriculture Practice : GAP และ Code of Conduct : CoC) รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจน การพัฒนาระบบตลาด รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายและได้มาตรฐานสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญให้กับภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร สร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรมดี และกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร การส่งเสริมและขยายการเลี้ยงไก่เบตง โคเนื้อ และแพะ ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัย และส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม อาทิ นมแพะพาสเจอร์ไรส์ ไอศกรีม และเครื่องสำอาง รวมทั้งสนับสนุนการเลี้ยงปศุสัตว์ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตมุสลิมให้เป็นวัตถุดิบสำหรับแปรรูปที่ได้มาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากลเพื่อบริโภคในท้องถิ่นและส่งออก

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และการส่งเสริมการทำธุรกิจการเกษตรแบบครบวงจร มีการเชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ และบริหารจัดการร่วมกันในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิต และร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนสร้างและพัฒนาองค์กร สถาบันเกษตรกร และเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคตและเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ เกษตรแม่นยำ เพื่อลดความเสียหายจากภัยพิบัติ และความเสียหายกรณีเกิดโรคระบาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง เพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจฐานราก รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และการพัฒนาความเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวประชารัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีฐานชีวภาพ และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร โดยการส่งเสริมการนำผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา อาทิ การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในการผลิตภาคเกษตร การใช้เทคโนโลยี ฐานชีวภาพในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปสินค้าเกษตรโดยการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อรักษาคุณภาพสินค้า รวมทั้งการสร้างผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่หลากหลาย

๖) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะสินค้า ที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม ในการผลิต บรรจุภัณฑ์ การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้า เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างตราสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ อาทิ ไก่เบตง และปลาภูเขา รongรับการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นต้น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และส่งออกไปยังตลาดโลก

๓) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมหนองจิกและนิคมอุตสาหกรรมบานา ส่งเสริมการทำประมงและการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๔) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจและสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบระบบน้ำในลุ่มน้ำหลัก และพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำของภาค (ลุ่มน้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี และลุ่มน้ำบางนรา) พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบกักเก็บน้ำและระบบกระจายน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย รวมทั้งจัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ให้มีความสะอาดและเหมาะสมสำหรับการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่เพื่อการอุปโภค บริโภค อุตสาหกรรม และการเกษตร รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหาร จัดการน้ำเพื่อกระจายประโยชน์ที่เป็นธรรมกับทุกภาคส่วน

๕) สนับสนุนการปรับปรุงท่าเทียบเรือปัตตานีให้มีมาตรฐาน สามารถรองรับ การขนส่งสินค้า Feeder ไปยังท่าเรือของมาเลเซียและอินโดนีเซียได้ ปรับปรุงร่องน้ำเพื่อรองรับเรือขนาดใหญ่สำหรับท่าเรือปัตตานีและท่าเรือจังหวัดนราธิวาส การก่อสร้างคันกันคลื่น พัฒนาระบบการให้บริการด้าน การขนส่งทางเรือและระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการใช้ท่าเรือในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการบริหารจัดการท่าเรือแบบมีส่วนร่วมจากชุมชนโดยรอบในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการเดินทางเรือสินค้าตามแนวชายฝั่งมีการเติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิตและบริการในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากฐานทรัพยากรการเกษตร และทรัพยากรชีวภาพ รวมทั้งการจัดการทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อ การกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองสุโขทัย-ลพบุรี และเมืองเบตง ให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองนำอยู่ และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนให้เพียงพอและได้มาตรฐาน รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงเข้าสู่ด่านให้มีมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการอำนวยความสะดวกด้านการค้า และการขนส่งระหว่างประเทศ จัดระเบียบการใช้พื้นที่บริเวณด่านชายแดน ชุมชนและพื้นที่หลังด่านให้เหมาะสม อาทิ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกบริเวณด่านชายแดนสุโขทัย-ลพบุรี และด่านชายแดนตากใบ และเร่งรัดการก่อสร้างด่านชายแดนบูเกเตา รวมทั้งการจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต

๒) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและมีมาตรฐานทั้งทางบก และ ทางอากาศ อาทิ

๒.๑) ทางบก พัฒนาโครงข่ายถนนสายหลัก สายรอง และการขนส่งทางรางให้มีมาตรฐาน และมีความปลอดภัย สามารถเชื่อมโยง และอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการขนส่งสินค้าได้ทุกระบบ อาทิ สายนราธิวาส-สุโขทัย-ลพบุรี-ยะลา-เบตง รวมทั้งพัฒนา และสร้างความร่วมมือในการเชื่อมโยงการเดินทาง การขนส่งสินค้า และการท่องเที่ยวจากสถานีรถไฟสุโขทัย-ลพบุรี เชื่อมต่อไปยังประเทศมาเลเซีย และวางระบบการกำกับดูแลการขนส่งให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

๒.๒) ทางอากาศ ปรับปรุงท่าอากาศยานนราธิวาส และการก่อสร้างสนามบินเบตงให้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย รองรับปริมาณความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศและสนับสนุนการพัฒนาเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งชายแดน และการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเบตงกับแหล่งเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ตอนในของภาค เมืองเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน (ป็นัง โกตาบารู รัฐกลันตัน) และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงของประเทศ

๓) พัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค โดยการจัดทำแผนแม่บทเชิงพื้นที่เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพียงพอกับความต้องการของประชาชน สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนการต่อยอดการพัฒนาฐานเศรษฐกิจเดิมได้แก่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุตสาหกรรมเกษตรครบวงจรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งวางแผนการสงวนและเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อให้เป็นเมืองนำอยู่ เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ สามารถลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่มเพื่อเตรียมพร้อมจังหวัดยะลาให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาค ในช่วงปีที่ ๑๖ - ๒๐

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย ควบคู่กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดเก็บข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพโดยเฉพาะชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นอย่างเป็นระบบ เพื่อลดอัตราการถูกคุกคามของสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้จะสูญพันธุ์ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยเน้นการส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ใช้ความโดดเด่นของสังคมพหุวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเมืองเก่าจังหวัดปัตตานี เมืองเก่าจังหวัดยะลา และเมืองเก่าจังหวัดนราธิวาส การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่ศูนย์ศึกษาและเรียนรู้ธรรมชาติระดับประเทศ (ป่าฮาลา-บาลา) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พัก มัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค และประเทศเพื่อนบ้าน (เบตง-ป็นัง) (สุโหลงโก-ลก - โกตาบารู รัฐกลันตัน)

๕) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดนและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องการท่องเที่ยว อาทิ การบำบัดรักษาทางการแพทย์ด้วยสมุนไพรและน้ำพุร้อน (อำเภอเบตง) โดยพัฒนาและยกระดับมาตรฐาน การให้บริการสู่สากลที่คำนึงถึงความสะอาด สวยงาม และมาตรฐานสุขอนามัย บริการด้านการศึกษา และศูนย์ดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ (Nursing Home Care) รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดน (เบตง) เมืองการค้าชายแดน (สุโหลงโก-ลก) โดยพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐาน อาทิ ไฟฟ้าที่เพียงพอ และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด สนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุน ความปลอดภัยนักท่องเที่ยว สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจบริการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่คุณค่า รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน โดยการจัดการที่ดินรองรับการพัฒนา การค้าชายแดน และการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรเมืองชายแดน และกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการ

๗) เร่งรัดการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาสให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของภาค เพื่อรองรับการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ รวมทั้งโครงข่ายคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งระบบถนน ระบบราง รวมทั้งทางน้ำและทางอากาศ กับพื้นที่โดยรอบและประเทศเพื่อนบ้าน และระบบจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุน การลงทุน การให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษี และมีใช้ภาษีในระดับเหมาะสมเพื่อจูงใจให้กับนักลงทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์

บริหารแบบเบ็ดเสร็จ กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ให้สอดคล้องกับ ความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ ทั้งทักษะฝีมือ ทักษะด้าน เทคโนโลยี และทักษะด้านภาษาเพื่อรองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยว ชายแดน และพัฒนาทักษะแรงงานที่ขาดแคลนในพื้นที่เพื่อทดแทนการนำเข้าแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ การจัดตั้งศูนย์ฝึกแรงงานประมง สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงานสำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานใน พื้นที่ และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยสนับสนุนการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ โดยสร้าง โอกาสในการเรียนระดับอาชีวศึกษาที่มีการพัฒนาทักษะการทำงานพร้อมการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างกำลังคนที่มี สมรรถนะสูง สำหรับอุตสาหกรรม New Growth Engine เพื่อรองรับอุตสาหกรรมไทยแลนด์ ๔.๐ และสนับสนุนการ เข้าถึงการศึกษามีคุณภาพในทุกกระดับ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่สามารถนำมาใช้ในการ ประกอบอาชีพ และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่ทันสมัย อาทิ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction : CIA) บทเรียนออนไลน์ E-learning หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ Electronic Book : E-Book ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น เพื่อ ยกระดับการศึกษา ขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ในชุมชน รวมทั้งการพัฒนาศูนย์ เรียนรู้นอกระบบและตามอัธยาศัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้ ให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ให้สามารถพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพของชุมชน และเตรียม ความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต

๓) ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกวัย โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจในการป้องกัน และเฝ้าระวังการเกิดโรค การให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์และทักษะ การเลี้ยงดูทารก เพื่อ ป้องกันและลดอัตราการตายของมารดาและทารกหลังการคลอดในพื้นที่ การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและ ปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการของสถานพยาบาลในชุมชน พัฒนาระบบบริการปฐมภูมิให้มีคุณภาพ และเชื่อมโยงถึงชุมชนและ คริวเรือน พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน และระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วย ในการขยายการให้บริการ การสนับสนุนกิจกรรมสุขภาพให้กับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ด้านการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนให้กีฬากลายเป็น วิถีชีวิต รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพร่างกาย และจิตใจของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมสูงวัย และสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และ ควบคุมโรค ตลอดจนถ่ายทอดองค์ความรู้และส่งเสริมการรักษาโรคโดยใช้แพทย์ปัจจุบัน ควบคู่กับการพัฒนา การแพทย์ทางเลือกที่ใช้ภูมิปัญญาแพทย์พื้นบ้าน และการจัดตั้งศูนย์ผลิตสมุนไพรของภาคเพื่อพัฒนาพืชสมุนไพร ของท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานผลิต อาทิ ขมิ้นชัน มะขามแขก ชุมเห็ดเทศ เถาวัลย์เปรียง และเพชรสังฆาต เป็นต้น

๔) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนา ผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐ ในการสนับสนุน ความรู้ในออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) การพัฒนาการท่องเที่ยววิถี โดยดึงภูมิปัญญาชุมชน วิถีชีวิตต่อยอด การพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นของฝากของที่ระลึก เชื่อมโยงการท่องเที่ยววิถีชุมชนของแต่ละท้องถิ่น เพื่อสร้างงาน เพิ่มรายได้ รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ ผลิตและการใช้พลังงานทดแทนเพื่อสร้างมั่นคง ด้านพลังงาน และลดต้นทุนการผลิต

๕) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข อนุรักษ์ ฟื้นฟูและรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนาเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาค

** ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ มิถุนายน ๒๕๖๒ (<https://www.nesdb.go.th/>)

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์ “เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน บนพื้นฐานความเข้มแข็งของชุมชน” โดยมีเป้าประสงค์ในการพัฒนา ๓ ประเด็น ประกอบด้วย

เมืองเกษตรก้าวหน้า ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดยอาศัยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิเช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล ซึ่งในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดจะเป็นแหล่งผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปที่สำคัญโดยการส่งเสริมและวิจัยเพื่อคิดค้นนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิต การแปรรูปทั้งยางพารา/ไม้อยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ ไม้ผล ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

การค้าชายแดนหลังปี ๒๕๖๕ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดจะขยายตัวโดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด้านชายแดนไทย-มาเลเซีย เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเมืองชายแดนโดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการขนส่ง และการค้าทั้งในและต่างประเทศ เพื่อดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในพื้นที่ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้และการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

การท่องเที่ยวหลังปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน การท่องเที่ยวที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีเส้นทาง การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว ระดับประเทศและอาเซียน การบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย

จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร (อาทิเช่น ยางพารา ไม้ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล ข้าว ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น)

๒. ส่งเสริมการค้า และการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดนเมืองต้นแบบ

๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

๔. ชุมชนเข้มแข็งบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการตลาด แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว ไม้ผล ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น) โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและการบริหารจัดการที่ดี

๑.๒ พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการในลักษณะการรวมกลุ่ม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างมูลค่าลดต้นทุนและเพิ่มอำนาจการต่อรอง

๑.๓ ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยี ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๑.๔ ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร

๑.๕ ส่งเสริมระบบตลาดกลางช่องทางการตลาด และสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า

๑.๖ ยกกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้ง และสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. ส่งเสริมการค้า และการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๒.๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ให้มีความเชื่อมโยงและมีมาตรฐาน

๒.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณด่านพรมแดนเมืองชายแดนเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๒.๔ ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๒.๕ วางระบบการบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัยเพื่อป้องกันความเสียหายแก่พื้นที่เศรษฐกิจ

๒.๖ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

๓. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

๓.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่มีศักยภาพโดยปรับปรุงภูมิทัศน์ จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๓.๒ ส่งเสริมกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และวัฒนธรรม อาทิเช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น

๓.๓ พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด

๓.๔ พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน

๓.๕ ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

๔.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเกียรติศักดิ์ศรี และเท่าเทียมกัน

๔.๒ เสริมสร้างความปลอดภัยของชุมชน หมู่บ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๔.๓ พัฒนาศักยภาพของคน สังคม และเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นพื้นที่น่าอยู่ น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน

๔.๔ ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นต่อสังคมทั้งภายใน และภายนอกพื้นที่และเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

๔.๕ ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

** ที่มา : สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ณ เมษายน ๒๕๖๒ (<http://www.osmsouth-border.go.th>)

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๓

วิสัยทัศน์ “เศรษฐกิจมั่นคง การค้าเฟื่องฟู นรนาอยู่ มั่งสุสันติสุขอย่างยั่งยืน”

เศรษฐกิจมั่นคง หมายถึง การที่ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตจากฐานรายได้เดิม

ภาคการเกษตร : เน้นการเพิ่มผลผลิตภาคการเกษตร เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ไม้ผล ปศุสัตว์ ประมง ให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน พร้อมทั้งสนับสนุนกระบวนการของตลาดกลางการเกษตรชายแดนใต้ ณ อำเภอ ยี่งอ ที่จะเป็นแหล่งรับซื้อและกระจายผลผลิตภาคการเกษตรไปยังภูมิภาคต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาผลผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานในระดับการส่งออกโดยการส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมเพื่อการสร้างสรรค์คุณค่า มูลค่าของผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และตราสินค้าของจังหวัดจากฐานการเกษตร

ภาคการท่องเที่ยว : เน้นการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน พร้อมทั้งการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ จากต้นทุนของจังหวัดที่เกิดบริการที่มีมูลค่าสูง

๒) สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตจากฐานรายได้ใหม่

๒.๑) เพิ่มศักยภาพสินค้า OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชน เช่น กรือเปาะ ใโปไม้สีทอง ผ้าบาติก รังนก ผลิตภัณฑ์ส้มแขก เป็นต้น ให้เป็นตราสินค้าพรีเมียมและได้มาตรฐานการส่งออก และพัฒนาโอกาสทางการตลาด ในระบบดิจิทัล

๒.๒) เป็นเมืองเศรษฐกิจจากฐานการเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา, เวชสำอางจากข้าวหอมกระดังงา เป็นต้น และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และ อุตสาหกรรมฮาลาล (อาหารและไม่ใช่อาหาร)

๒.๓) การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร และส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบ ใหม่เพิ่มเติม ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงสันทนาการและกีฬา และอีเวนต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่

๓) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

๓.๑) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (๕ ตำบล ๕ อำเภอ)

๓.๒) เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๔) รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มสูงขึ้น การกระจายรายได้เป็นไปอย่างทั่วถึง เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น

๕) คุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ วิชากิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่มีความพร้อมใน การสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

การค้าเฟื่องฟู หมายถึง การที่การค้าของจังหวัดนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) จังหวัดนราธิวาสมุ่งเป็นจังหวัดแห่งการค้า (Trading Provincial) โดยมีเมืองสุโหงโกลกเป็น ต้นแบบการค้าชายระหว่างประเทศและมีการค้าชายแดนทั้ง ๓ ด้าน (ด้านตากใบ ด้านบูเกะตา ด้านสุโหงโกลก) ที่มีมาตรฐานการจัดการด่าน เพื่อการค้าระดับสากล และมีปริมาณรวมของการค้าชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒) การบริการ ธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีระบบบริการที่มีมาตรฐานการค้า ชายแดนในระดับต้นแบบที่ดีของประเทศ

๓) การคมนาคม การขนส่ง และโลจิสติกส์เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบครบวงจร โครงสร้างพื้นฐานเอื้อ ต่อการค้า และการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองการค้า เมืองที่น่าลงทุนในระดับประเทศและนานาชาติ

๔) เกิดธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจท้องถิ่น ธุรกิจรุ่นใหม่ และวิชากิจชุมชนในทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัด ที่เชื่อมโยงการค้าชายแดนและสร้างรายได้และเงินหมุนเวียนในจังหวัด

นรนาอยู่ หมายถึง การที่สังคมเมืองนราธิวาส มีองค์ประกอบดังนี้

๑) เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีอัตลักษณ์ของจังหวัดที่ชัดเจนเป็นที่รับรู้และเชื่อมั่น ของประชาชน สังคม ประเทศชาติและระดับนานาชาติ

๒) ประชาชนมีคุณภาพ มีความตื่นรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ที่ตังามของนครราชสีมา เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษาที่ได้มาตรฐาน และเท่าเทียมกันทุกพื้นที่ และวัยเรียน เยาวชน วัยทำงานมีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชน มีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล

๓) ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ เข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นบริการที่มีความทันสมัย ยุติธรรม มีธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชน และ ยึดหลักในการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน อย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนด้วยกลไกประชารัฐ

๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และยึดวิถีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีงาน มีอาชีพ มีรายได้ที่มั่นคง มีศักยภาพในการพึ่งตนเองสูงขึ้น

๕) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ ไม่มีภัยพิบัติ และเป็นเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดี อากาศบริสุทธิ์ บ้านเมืองสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

มุ่งสู่สันติสุขที่ยั่งยืน หมายถึง ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และสันติสุขที่ยั่งยืนมีองค์ประกอบดังนี้

๑) กองกำลังประจำถิ่น กองกำลังภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการรักษา ความสงบเรียบร้อย โดยการวางระบบป้องกันภัยคุกคามในพื้นที่ด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงาน แบบเชิงรุกเข้าถึงทุกพื้นที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒) เครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีบทบาทความเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในพื้นที่ (ผู้นำท้องถิ่น/ศาสนา/สตรี) สร้างความเข้าใจกับทุกฝ่าย ทุกภาคส่วน และมีเวทีให้ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็น ทศนคติ พร้อมทั้งการบูรณาการความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันในทุกมิติ

๓) ประชาชนมีความปลอดภัย สงบสุข อยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความภาคภูมิใจในพื้นที่ และมีความเข้มแข็ง

๔) ปัญหาสังคมทางอาชญากรรม ยาเสพติด การก่อการร้ายลดลง โดยมีฐานจากการจัดการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

๕) ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภทได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบมี ประสิทธิภาพ และยั่งยืน

๖) ประชาชนมีหลักยึดและมีวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และอยู่ร่วมกันบนความ หลากหลายของประเพณี และวัฒนธรรม

๗) ความมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากร และระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับและเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

พันธกิจ (Mission)

๑) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ ภาคการเกษตร การค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งและยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

๒) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ เติมความเท่าเทียม และความเข้าใจ ในความแตกต่างภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

๓) เสริมสร้างความมั่นคงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นหลักประกันในการพัฒนาของจังหวัดในทุกมิติ

๔) สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ ปฏิบัติงานในพื้นที่

๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ และบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย สู่ภาครัฐดิจิทัล และ ประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goal)

๑) เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดนราธิวาส มีมูลค่าเพิ่มขึ้นเติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความมั่นคงในชีวิต ปัญหาความยากจนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.สามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕๑ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน (Strengthening for Economic Stability, Trading and Investment Promotion and Border Trading) ประกอบด้วย ๘ กลยุทธ์

๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ สร้างระบบนิเวศการค้าชายแดน จัดระเบียบ และพัฒนาเมืองสู่โกลบอล เป็นต้นแบบการค้าชายแดนระหว่างประเทศ ที่มีความพร้อม มาตรฐาน และการจัดการเมืองชายแดนที่เป็นสากล

๑.๓ พัฒนาผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ให้มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

๑.๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งของ อุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า ที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๕ ยกกระดับศักยภาพและเสริมสร้างความเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสันติภาพและการกีฬา สร้างสรรค์เศรษฐกิจเพิ่มค่าจากฐานของการกีฬานันทนาการ และการบริการ

๑.๖ พัฒนาและสร้างสรรค์รูปแบบการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรที่มีปริมาณ คุณภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดเพื่อการค้า และการส่งออก

๑.๗ ยกกระดับคุณภาพของแรงงาน รองรับการท่องเที่ยว การค้า และการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๘ พัฒนาจังหวัดสู่ระบบการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เปิดตลาดสู่สังคมดิจิทัล เชื่อมโยงการค้ากับประเทศ อาเซียน และนานาชาติบนโลกออนไลน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Inequality Reduce and Quality of Life on Sufficiency Economic Based) ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์

๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ชนพื้นฐาน เพื่อหนุนเสริมคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๒.๒ สร้างโอกาสในชีวิตด้วยศาสตร์พระราชา ส่งเสริมการขยายผลและประยุกต์ใช้แนวทางตามโครงการพระราชดำริและเสริมสร้างศักยภาพ การพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ พัฒนาขีดความสามารถของประชาชนให้มีคุณภาพ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีภูมิคุ้มกันภายใต้ อัตลักษณ์ที่ดั้งเดิมของพื้นที่

๒.๔ พัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพด้วยมาตรฐานการศึกษา และบุคลากรการศึกษา

๒.๕ สร้างโอกาสแก่ผู้ด้อย โอกาส คนยากจน เยียวยาและฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้

๒.๖ สร้างชุมชนแห่งสุขภาวะที่เข้มแข็งให้ประชาชน ฉลาดรู้พึ่งตนเอง ทางสุขภาพ ลดปัญหา การเจ็บป่วย ป่วยตาย ทุกพื้นที่ และพัฒนาขีดความสามารถการบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ มาตรฐาน

๒.๗ ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ด้วยระบบเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง สร้างงาน อาชีพ รายได้ แก่ชุมชนจากต้นทุนทรัพยากรและภูมิปัญญา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ จัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี (Natural Resource and Environment Management and Sustainability) ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์

๓.๑ เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ และความหลากหลายของระบบ นิเวศน์ป่าเขา ชายฝั่ง และทะเล

๓.๒ สร้างระบบการจัดการปัญหาทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกักเซาะชายฝั่งและตลิ่ง และภัยพิบัติ แบบมีส่วนร่วม และวิทยาการที่ทันสมัย

๓.๓ พัฒนาให้เป็นเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดี อากาศบริสุทธิ์ บ้านเมืองสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

๓.๔ ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้วยการใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน จากฐาน ทรัพยากร มุ่งเน้นการพัฒนาพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรองรับการเติบโตของเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างสันติสุขและความมั่นคงภายในพื้นที่แบบมี ส่วนร่วม อย่างเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา (Peaceful and Security on Integration Strengthening) ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์

๔.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน และชุมชนเมืองในการจัดการตนเองให้มีความ ปลอดภัย สงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่

๔.๒ เสริมสร้างวิธีการคิดของประชาชน สร้างหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักกรรมทาง ศาสนา และอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายของประเพณี และวัฒนธรรม

๔.๓ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและ พัฒนาพื้นที่

๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่รัฐและการบูรณาการภารกิจความมั่นคงของหน่วยงานในพื้นที่ ทุกระดับ และพัฒนาระบบงานความมั่นคงที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

๔.๕ สร้างพื้นที่ให้ประชาชนมีความปลอดภัย สงบสุข อยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน และ ภาคภูมิใจในพื้นที่ ให้กระจายทั่วทั้งจังหวัด

** ที่มา : จังหวัดนราธิวาส (<http://www๒.narathiwat.go.th/>)

๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

“องค์กรก้าวหน้า พัฒนาเศรษฐกิจมั่นคง อารมณ์ดีวัฒนธรรม นำสังคมสันติสุข สู่ประชาคมอาเซียน”

เป้าประสงค์

๑) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบจราจร ผังเมือง ผังตำบล และผังจังหวัด ได้มาตรฐาน

๒) ประชาชนมีอาชีพ รายได้ ที่มั่นคงและยั่งยืน บริการด้านสวัสดิการสังคม กีฬา นันทนาการ การศึกษา และการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง การปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด มีประสิทธิภาพ ตลอดทั้งประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓) ประชาชนมีส่วนร่วมตามระบอบประชาธิปไตย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การ ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีประสิทธิภาพ

๔) ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน เมืองชายแดน การท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชน ในท้องถิ่น อย่างมั่นคงและยั่งยืนสู่ประชาคมอาเซียน

๕) มีระบบการจัดการขยะ น้ำเสีย สิ่งปฏิกูล ตลอดทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การใช้พลังงานอย่างยั่งยืน

๖) มีการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ สืบสานประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่สืบไป

๗) ระบบบริหารจัดการภายในองค์กรมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑) ความสำเร็จของโครงการการจัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบจราจร เพิ่มขึ้นและมีการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด

๒) ความสำเร็จของโครงการการส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ การบริการด้านสวัสดิการสังคม การกีฬา นันทนาการ ส่งเสริมด้านการศึกษา และสาธารณสุขเพิ่มขึ้น ตลอดจนมีการแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติด เพิ่มขึ้น

๓) ความสำเร็จของโครงการการให้ความรู้และความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพิ่มขึ้น

๔) ความสำเร็จของโครงการ การส่งเสริม การตลาด การค้า การลงทุนเมืองชายแดน การท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๕) ความสำเร็จของโครงการการจัดระบบการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูลและมีการส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เพิ่มขึ้น

๖) ความสำเร็จของโครงการการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ สืบสาน ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มขึ้น

๗) ความสำเร็จของโครงการด้านการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล เพิ่มขึ้น

คำเป้าหมาย

๑) จำนวนโครงการการจัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบจราจร เพิ่มขึ้น และมีการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด

๒) จำนวนโครงการการส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ การบริการด้านสวัสดิการสังคม การกีฬา นันทนาการ ส่งเสริมด้านการศึกษา และสาธารณสุขเพิ่มขึ้น ตลอดจนมีการแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติด เพิ่มขึ้น

๓) ประชาชน เยาวชนมีความรู้และความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย การส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพิ่มขึ้น

๔) จำนวนโครงการที่มีการส่งเสริม การตลาด การค้า การลงทุนเมืองชายแดน การท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชนในท้องถิ่น เพิ่มขึ้น

๕) จำนวนโครงการที่มีการจัดระบบการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูลและมีการส่งเสริม การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เพิ่มขึ้น

๖) จำนวนโครงการที่จัดให้มีการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ สืบสาน ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มขึ้น

๗) จำนวนโครงการที่มีการพัฒนาด้านความรู้การบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้กับ บุคลากรภายในองค์กร และการปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัย และจัดระบบการประชาสัมพันธ์ที่มี ประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๑.๑ บุกเบิก สร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ
- ๑.๒ สร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
- ๑.๓ จัดทำผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองและผังตำบล
- ๑.๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร
- ๑.๕ จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

๒) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- ๒.๒ ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ๒.๓ ส่งเสริมการศึกษาทั้งใน นอกระบบและตามอัธยาศัย โดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ในการจัดการศึกษา

- ๒.๔ ส่งเสริมศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
- ๒.๕ ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ
- ๒.๖ ส่งเสริมการป้องกัน รักษา ควบคุมโรค ตลอดจนงานพัฒนาด้านการสาธารณสุข
- ๒.๗ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์

- ๓.๑ ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน เกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตย
- ๓.๒ พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการรักษาความ

สงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

- ๓.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๓.๔ ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่นคง

๔) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๔.๑ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และเมืองชายแดน เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
- ๔.๒ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น
- ๔.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.๔ พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
- ๔.๕ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

๕) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๕.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

- ๕.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๕.๔ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๖.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
- ๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และบุชนียบุคคล
- ๖.๓ เสริมสร้างและทำนุบำรุงศาสนา ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

- ๖.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น
- ๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชน

๗) ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์

- ๗.๑ พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร
- ๗.๒ พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ในการปฏิบัติงาน
- ๗.๓ พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
- ๗.๔ ปรับปรุงและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
- ๗.๕ ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชน
- ๗.๖ พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร เพื่อรองรับ

ประชาคมอาเซียน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา

“เศรษฐกิจก้าวหน้า บริการสาธารณะครอบคลุม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตมั่นคง อารมณ์พัฒนาธรรม นำสังคมสันติสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๑.๑ บุกเบิก สร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคมทางบก ทางน้ำ สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ
- ๑.๒ สร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
- ๑.๓ จัดทำผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองและผังตำบล
- ๑.๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร
- ๑.๕ จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

๒) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- ๒.๒ ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ๒.๓ ส่งเสริมการศึกษาทั้งใน นอกระบบ และตามอัธยาศัย โดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ในการจัดการศึกษา

- ๒.๔ ส่งเสริมศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
- ๒.๕ ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ
- ๒.๖ ส่งเสริมการป้องกัน รักษา ควบคุมโรค ตลอดจนการพัฒนาด้านการสาธารณสุข
- ๒.๗ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์

- ๓.๑ ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน เกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบบ ประชาธิปไตย
- ๓.๒ พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการรักษาความ

สงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

- ๓.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
- ๓.๔ ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่นคง

- ๔) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์
- ๔.๑ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และเมืองชายแดน เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
 - ๔.๒ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น
 - ๔.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๔.๔ พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
 - ๔.๕ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

- ๕) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์
- ๕.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

- ๕.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๕.๔ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๕.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

- ๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

- ๖.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
- ๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล
- ๖.๓ เสริมสร้างและทำนุบำรุงศาสนา ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๖.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น
- ๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชน

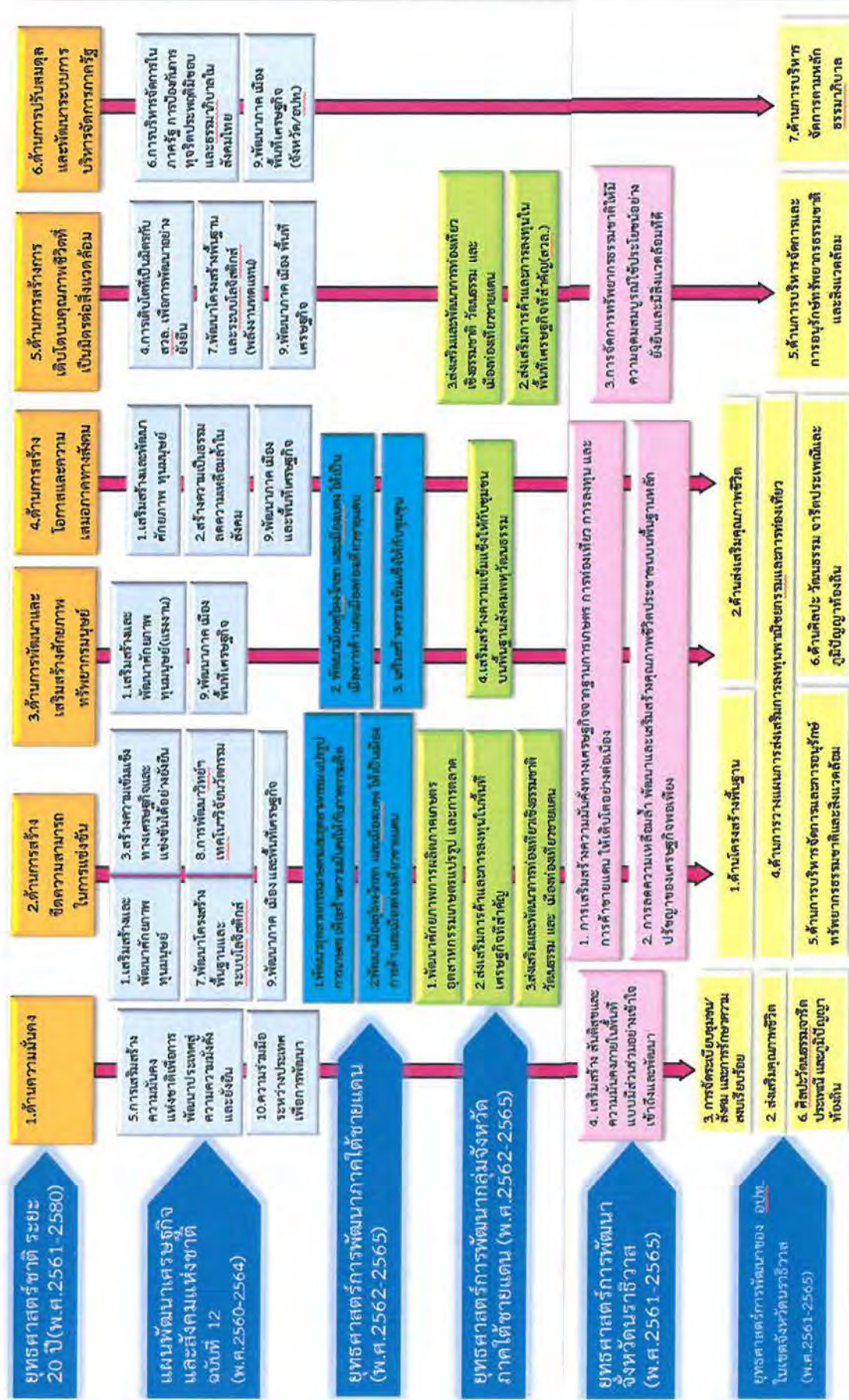
- ๗) ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์

- ๗.๑ พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร
- ๗.๒ พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ในการปฏิบัติงาน
- ๗.๓ พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
- ๗.๔ ปรับปรุงและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
- ๗.๕ ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชน
- ๗.๖ พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร เพื่อรองรับ

ประชาคมอาเซียน

๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

๕๐ ปี พุทธศตวรรษที่ ๒๐ ปี

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๕๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๕๐ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (ยะลา+ปัตตานี+นราธิวาส)

“เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน บนพื้นฐานความเข้มแข็งของชุมชน”

๕๐ จังหวัดนราธิวาส

“เศรษฐกิจมั่นคง การค้าเพื่อฟู นรามาอยู่ มุ่งสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน”

๕๐ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

“เศรษฐกิจก้าวหน้า บริการสาธารณะครอบคลุม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตมั่นคง ดำรงพหุวัฒนธรรม นำสังคมสันติสุข”

๕๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

“องค์กรก้าวหน้า พัฒนาเศรษฐกิจมั่นคง ดำรงพหุวัฒนธรรม นำสังคมสันติสุขสู่ประชาคมนราธิวาส”

ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

การติดตามและประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส มีจุดประสงค์เพื่อทำการติดตามและประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้ในภาพรวมทั้งจังหวัด และนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ซึ่งดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท.๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ได้ดำเนินการออกแบบสอบถามการติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส และส่งไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่งเพื่อตอบแบบสอบถามตามหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ที่ นธ ๕๑๐๐๓/ว๘๓๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ จำนวนทั้งสิ้น ๘๙ ชุด โดยแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลการประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและคุณภาพ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) และข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การประเมินผลการนำกรอบยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสทุกแห่ง จำนวนทั้งสิ้น ๘๙ แห่ง วิธีการคือ ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และให้ส่งกลับมายังองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งแบบสอบถามกลับมา จำนวน ๕๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๓ รายละเอียดดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และวัตถุประสงค์การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปใช้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (๕๗.๖๙%) อายุต่ำกว่า ๓๕ ปี (๒๖.๙๒%) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (๗๓.๐๘%) ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน (๖๙.๒๓%) มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง ๕-๑๐ ปี (๓๖.๕๔%) และวัตถุประสงค์การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (๑๐๐%)

ข้อมูลส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางแสดง : เพศของผู้ให้ข้อมูล

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	๒๒	๔๒.๓๑
หญิง	๓๐	๕๗.๖๙

ตารางแสดง : อายุของผู้ให้ข้อมูล

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๕ ปี	๑๔	๒๖.๙๒
๓๕-๔๐ ปี	๑๒	๒๓.๐๙
๔๑-๔๕ ปี	๑๑	๒๑.๑๕
๔๖-๕๐ ปี	๑๐	๑๙.๒๓
๕๑-๕๕ ปี	๔	๗.๖๙
๕๖-๖๐ ปี	๑	๑.๙๒
มากกว่า ๖๐ ปี	-	-

ตารางแสดง : ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	-	-
มัธยมศึกษา	-	-
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	-	-
ปริญญาตรี	๓๘	๗๓.๐๘
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๔	๒๖.๙๒

ตารางแสดง : การดำรงตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล

ตำแหน่ง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารท้องถิ่น	๓	๕.๗๗
ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓	๕.๗๗
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	๓๖	๖๙.๒๓
อื่นๆ	๑๐	๑๙.๒๓

ตารางแสดง : ประสบการณ์การทำงานของผู้ให้ข้อมูล

การทำงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๕ ปี	๑๓	๒๕.๐๐
ตั้งแต่ ๕-๑๐ ปี	๑๙	๓๖.๕๔
ตั้งแต่ ๑๑-๑๕ ปี	๑๖	๓๐.๗๗
ตั้งแต่ ๑๖-๒๐ ปี	๓	๕.๗๗
มากกว่า ๒๐ ปี	๑	๑.๙๒

ตารางแสดง : วัตถุประสงค์การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดไปใช้ (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

วัตถุประสงค์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
๑. กำหนดทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง	๕๒	๑๐๐
๒. ขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น	๕๒	๑๐๐
๓. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	๕๒	๑๐๐
๔. จัดลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วนของปัญหาตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	๓๘	๗๓.๐๗
๕. อื่นๆ	-	-

การประเมินความพึงพอใจ

การประเมินผลความพึงพอใจในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปปฏิบัติเป็นการประเมินในภาพรวมทั้งจังหวัด โดยรูปแบบการประเมินใช้แบบสอบถามประเมินผลระดับความพึงพอใจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสทุกแห่ง จำนวนทั้งสิ้น ๘๙ แห่ง วิธีการคือ ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และให้ส่งกลับมายังองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งแบบสอบถามกลับมา จำนวน ๕๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๓ โดยวิธีการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยตามประเด็นที่ประเมิน ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การแปลค่าระดับความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลค่า
๔.๕๑ - ๕.๐๐	มากที่สุด
๓.๕๑ - ๔.๕๐	มาก
๒.๕๑ - ๓.๕๐	ปานกลาง
๑.๕๑ - ๒.๕๐	น้อย
๑.๐๐ - ๑.๕๐	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อย ที่สุด ๑		
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนครราชสีมา มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๑๗ (๓๒.๖๙%)	๓๒ (๖๑.๕๕%)	๓ (๕.๗๗%)	-	-	๔.๒๗	มาก
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนครราชสีมา มีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น	๑๙ (๓๖.๕๕%)	๒๖ (๕๐.๐๐%)	๖ (๑๑.๕๕%)	๑ (๑.๕๕%)	-	๔.๒๑	มาก
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนทั้งเป็นกรอบในการจัดลำดับความสำคัญ และเร่งด่วนของปัญหาความต้องการในท้องถิ่น	๒๕ (๔๘.๐๘%)	๑๘ (๓๔.๖๒%)	๖ (๑๑.๕๕%)	๓ (๕.๗๗%)	-	๔.๒๗	มาก
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้	๑๗ (๖๒.๖๙%)	๒๙ (๕๕.๗๗%)	๕ (๙.๖๒%)	๑ (๑.๙๒%)	-	๔.๑๙	มาก
๕. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด แจ้งยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ทันตามกำหนดเวลา	๑๔ (๒๖.๙๒%)	๒๖ (๕๐.๐๐%)	๑๑ (๒๑.๑๕%)	๑ (๑.๙๒%)	-	๔.๐๒	มาก
๖. กรอบการประสานโครงการพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนครราชสีมาครอบคลุมทุกประเด็นตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๒ (๒๓.๐๘%)	๒๙ (๕๕.๗๗%)	๑๑ (๒๑.๑๕%)	-	-	๔.๐๒	มาก
รวม						๔.๑๖	มาก

	ด้านที่ ๑	ด้านที่ ๒	ด้านที่ ๓	ด้านที่ ๔	ด้านที่ ๕	ด้านที่ ๖
จำนวนคน	๕๒	๕๒	๕๒	๕๒	๕๒	๕๒
คะแนนรวม	๒๒๒	๒๑๙	๒๒๒	๒๑๘	๒๐๙	๒๐๙
คะแนนต่ำสุด	๓	๒	๒	๒	๒	๓
คะแนนสูงสุด	๕	๕	๕	๕	๕	๕
ค่าเฉลี่ย	๔.๒๗	๔.๒๑	๔.๒๗	๔.๑๙	๔.๐๒	๔.๐๒
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๐.๕๖	๐.๗๒	๐.๘๔	๐.๖๙	๐.๗๕	๐.๖๗
C.V.(%)	๑๓.๒๑	๑๗.๑๗	๑๙.๗๔	๑๖.๓๙	๑๘.๗๖	๑๖.๗๐
แปลผล	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก

สำหรับผลการประเมินปรากฏว่าความพึงพอใจในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๖ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๗ ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส มีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๑ ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตลอดทั้งเป็นกรอบในการจัดลำดับความสำคัญ และเร่งด่วนของปัญหาความต้องการในท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๗ ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๙ ด้านองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส แจ้งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ทันตามกำหนดเวลา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๒ และ ด้านกรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ครอบคลุมทุกประเด็นตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๒

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ข้อมูลผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม เป็นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส จำนวน ๕๒ แห่ง จากจำนวนทั้งหมด ๘๙ แห่ง โดยวิธีการคือ ส่งแบบสอบถามไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ข้อมูลผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยข้อมูลจำนวนโครงการ และงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น และข้อมูลจำนวนโครงการและงบประมาณตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งแบบสอบถามกลับมา จำนวน ๕๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๓ ปรากฏรายละเอียดดังนี้

ตารางแสดง : ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ
๒๕๕๗	๑,๕๗๙	๓๑๐	๑,๖๔๕,๓๗๕,๔๐๙	๒๑๖,๒๔๘,๗๘๔
๒๕๕๘	๑,๗๐๙	๓๗๑	๑,๘๘๗,๗๐๒,๙๗๐	๒๗๔,๑๒๒,๕๐๓
๒๕๕๙	๒,๐๗๑	๓๕๑	๒,๔๗๖,๙๖๗,๑๔๒	๒๘๖,๙๓๑,๔๓๘
๒๕๖๐	๒,๐๘๐	๒๖๙	๓,๐๙๕,๑๗๔,๘๘๐	๑๘๕,๗๑๓,๘๕๓

ตารางแสดง : ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ
๒๕๕๗	๑,๕๓๙	๖๗๒	๗๘๖,๗๘๗,๗๕๗	๓๐๘,๓๙๐,๖๕๑
๒๕๕๘	๑,๗๐๑	๗๑๙	๘๐๘,๒๙๕,๙๙๗	๓๐๘,๒๘๐,๓๒๙
๒๕๕๙	๑,๖๗๔	๗๔๑	๗๘๐,๑๓๙,๗๔๙	๓๔๕,๓๐๘,๐๐๘
๒๕๖๐	๑,๖๘๕	๕๙๖	๑,๗๔๒,๖๔๗,๖๗๙	๓๑๕,๘๘๑,๘๗๔

ตารางแสดง : ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ
๒๕๕๗	๓๔๐	๑๕๘	๗๗,๑๑๘,๘๐๐	๒๔,๖๑๕,๐๗๒
๒๕๕๘	๓๘๐	๑๗๘	๑๐๕,๕๑๐,๘๔๐	๔๐,๓๙๑,๔๐๑
๒๕๕๙	๓๙๙	๑๖๖	๒๒๒,๔๐๓,๕๕๐	๒๓,๓๒๑,๐๗๖
๒๕๖๐	๔๐๖	๑๒๖	๒๑๐,๙๘๙,๙๑๖	๖๓,๐๘๗,๓๒๕

ตารางแสดง : ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ
๒๕๕๗	๒๖๓	๔๕	๑๑๖,๕๓๘,๙๙๙	๘,๔๘๔,๐๗๑
๒๕๕๘	๒๙๗	๖๘	๒๖๐,๘๙๙,๙๒๐	๘,๒๔๔,๒๘๖
๒๕๕๙	๓๓๖	๑๐๑	๓๓๕,๕๙๙,๑๐๐	๑๔,๙๕๖,๖๒๔
๒๕๖๐	๓๑๐	๕๕	๗๔๓,๒๙๖,๔๓๐	๕,๓๐๑,๔๙๒

ตารางแสดง : ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ
๒๕๕๗	๒๒๖	๕๖	๒๖๕,๒๓๕,๒๔๐	๒๖,๖๒๓,๔๕๑
๒๕๕๘	๒๘๒	๗๑	๒๗๙,๕๑๗,๓๔๐	๒๖,๒๑๑,๑๗๒
๒๕๕๙	๓๗๙	๘๙	๓๕๑,๒๖๓,๕๒๘	๓๓,๒๒๕,๓๘๔
๒๕๖๐	๓๗๖	๗๑	๗๒๑,๖๖๕,๑๘๘	๒๐,๕๖๐,๖๓๕

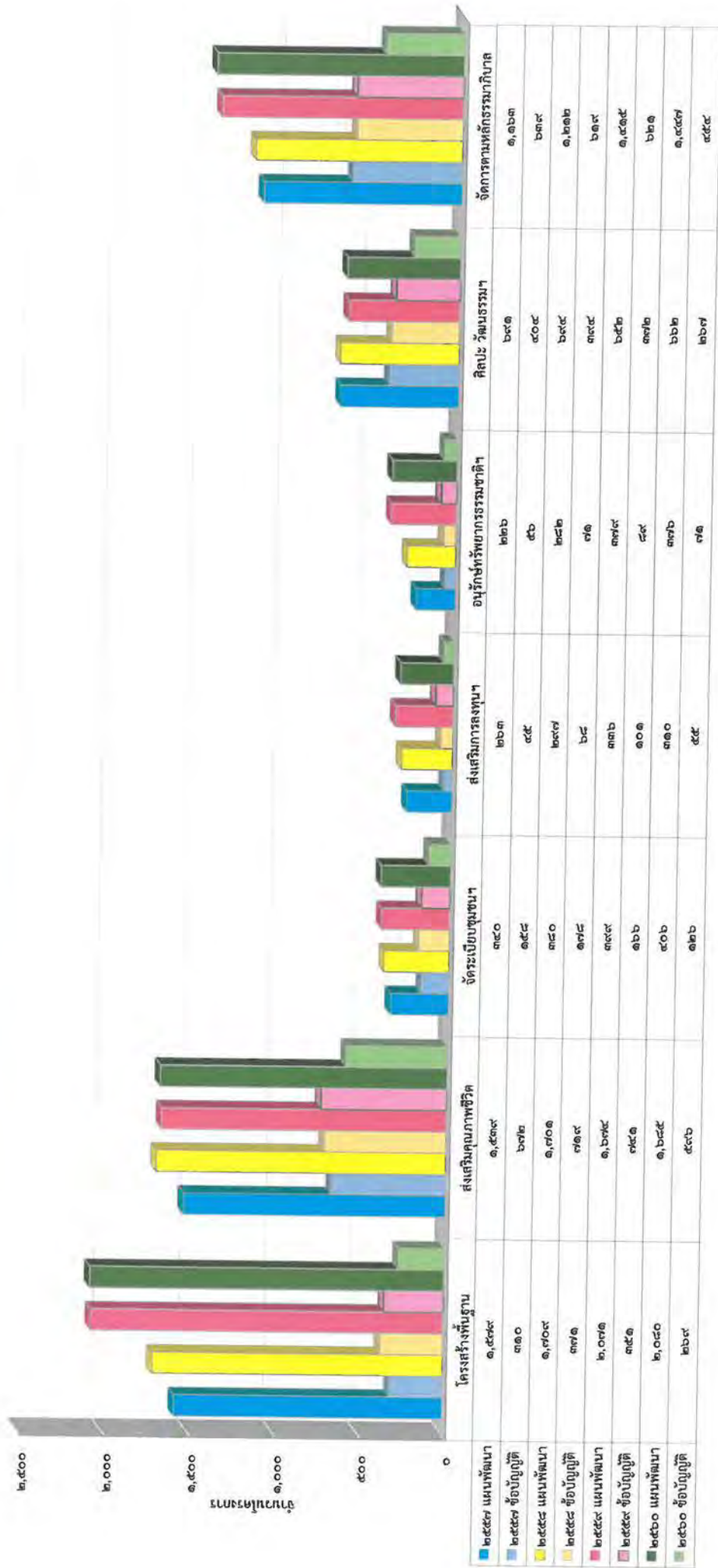
ตารางแสดง : ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ
๒๕๕๗	๖๙๑	๔๐๔	๑๑๕,๒๔๓,๖๖๐	๖๙,๙๒๖,๖๑๔
๒๕๕๘	๖๙๔	๓๙๔	๙๙,๓๑๖,๘๒๓	๗๓,๘๓๒,๙๖๕
๒๕๕๙	๖๕๒	๓๗๒	๑๑๓,๘๘๓,๙๖๕	๕๑,๙๑๕,๔๖๖
๒๕๖๐	๖๖๒	๒๖๗	๒๐๐,๑๖๘,๙๖๕	๔๒,๓๗๓,๑๑๕

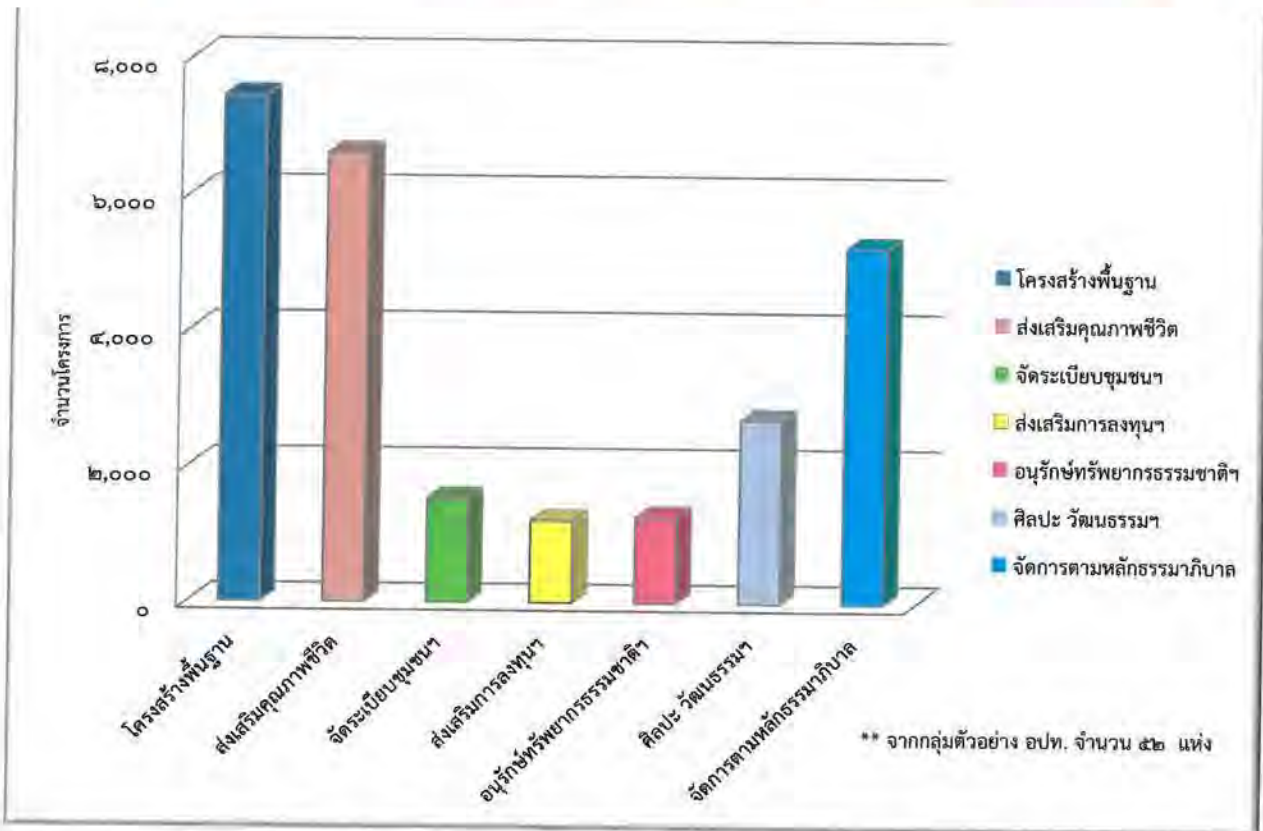
ตารางแสดง : ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ	แผนพัฒนาท้องถิ่น	ข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ
๒๕๕๗	๑,๑๖๓	๖๓๙	๔๙๔,๑๑๕,๙๔๐	๑๓๓,๒๖๗,๖๐๓
๒๕๕๘	๑,๒๑๒	๖๑๙	๕๐๖,๗๓๑,๙๒๐	๑๔๘,๗๓๖,๑๙๔
๒๕๕๙	๑,๔๑๕	๖๒๑	๕๗๙,๖๖๕,๖๙๖	๑๒๖,๖๔๑,๐๕๖
๒๕๖๐	๑,๔๔๗	๔๕๔	๘๘๒,๖๓๓,๘๘๘	๙๔,๕๓๔,๓๙๑

ผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ

การนำโครงการบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นจำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส จำนวน ๕๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๓ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ปรากฏว่าจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมีมากกว่าโครงการที่ได้รับการพิจารณาตั้งงบประมาณในทุกประเด็นยุทธศาสตร์โดยในปี ๒๕๕๗ โครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นได้รับการพิจารณาตั้งงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๗ ปี ๒๕๕๘ โครงการในแผนพัฒนาได้รับการพิจารณาตั้งงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๗ ปี ๒๕๕๙ โครงการในแผนพัฒนาได้รับการพิจารณาตั้งงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๔ และในปี ๒๕๖๐ โครงการในแผนพัฒนาได้รับการพิจารณาตั้งงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๙ แสดงให้เห็นว่าจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีภารกิจหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อทุกข์สุขของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนในพื้นที่ จึงทำให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจจำนวนมาก ประกอบกับปัญหาความต้องการของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น จึงต้องดำเนินการวางแผน และบรรจุโครงการไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น แต่ด้วยข้อจำกัดด้านศักยภาพ สถานะการเงินการคลัง การบริหารงาน ทำให้โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ ๕๐ เมื่อเทียบกับโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องนำโครงการที่มีจำนวนมากมาจัดลำดับความสำคัญ และดำเนินการในโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วน สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทันท่วงที สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยไม่ขัดกับระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สำหรับโครงการที่ได้รับการบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุดตลอดปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐ คือโครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๕ รองลงมาโครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ร้อยละ ๒๕.๔๑ โครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ

ตามหลักธรรมาภิบาล ร้อยละ ๒๐.๑๗ โครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ ๑๐.๓๙ โครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการ
รักษาความสงบเรียบร้อย ร้อยละ ๕.๘๗ โครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๔.๘๖ และโครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการ
ส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว ร้อยละ ๔.๖๔ ตามลำดับ สำหรับผลที่ได้รับจากการ
ดำเนินงาน รวมถึงปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไข ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
๕๒ แห่ง ได้อธิบายในเชิงยุทธศาสตร์จำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ผลที่ได้รับ	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ครอบคลุม และทั่วถึง - มีระบบเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน - มีการขนส่งสินค้าติดต่อกับด้าน ชายแดน - การขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ ตลาดได้อย่างรวดเร็ว - ประชาชนสัญจรไปมาสะดวก ปลอดภัย - การระบายน้ำเกิดความคล่องตัว ป้องกันปัญหาน้ำท่วมขัง - ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้าน สาธารณูปโภคที่ดีขึ้น เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา และระบบการระบายน้ำ ฯลฯ - ในพื้นที่รับผิดชอบมีโครงสร้างพื้นฐาน อย่างทั่วถึงประชาชนได้ใช้ประโยชน์ อย่างเท่าเทียมกัน - โครงสร้างพื้นฐานในเขต อปท.ได้รับการ พัฒนาเชื่อมโยงกับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของส่วนราชการอื่นๆ - เกิดการจ้างงานทั้งทางตรงและ ทางอ้อมในพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีมาก แต่งบประมาณมีจำกัด - การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานใช้ งบประมาณสูง - การดำเนินโครงการด้านโครงสร้าง พื้นฐานยังไม่ทั่วถึง - สถานที่ดำเนินโครงการไม่ระบุพิกัด ปริมาณงานไม่ชัดเจน - ยังไม่ได้รับการถ่ายโอนถนนในพื้นที่ทำ ให้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่ ประชาชนร้องขอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ขอรับการสนับสนุนงบประมาณไปยัง หน่วยงานอื่น - จัดลำดับความสำคัญของโครงการ - สำรวจพื้นที่จริงก่อนดำเนินโครงการ - ทำหนังสือขอเข้าดำเนินการไปยัง หน่วยงานที่รับผิดชอบถนน เพื่อให้ สามารถเข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับ ประชาชนในท้องถิ่น - จัดทำแบบสอบถามประเมินความ พึงพอใจของประชาชน

๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ผลที่ได้รับ	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานด้านส่งเสริมอาชีพ การศึกษา กีฬา สังคมสงเคราะห์ และสาธารณสุข - ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้ ต่อยอดอาชีพเดิม - ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - ประชาชนได้รับการบริการเสริมสร้างสุขภาพขั้นพื้นฐาน - ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง - มีการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้แก่กลุ่มสตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ทำให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น - มีการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา - มีเครือข่ายเด็ก และเยาวชนด้านยาเสพติด - ประชาชนให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย และการกีฬา - มีสถานที่ออกกำลังกายในพื้นที่ - มีการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบว่า ไม่ใช่อำนาจหน้าที่และดำเนินการไม่ถูกต้องตามระเบียบ - การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส มีขั้นตอนที่ยุงยากเกินไป ระเบียบขั้นตอนไม่ชัดเจน - การแก้ไขปัญหาในชุมชนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ - ประชาชนยังขาดความเข้าใจถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้าน การส่งเสริมคุณภาพชีวิต - การสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพ - การจัดสรรงบประมาณของรัฐมีความล่าช้าทำให้ระยะเวลาการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับระยะเวลาดำเนินการ - ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ประชากรวัยทำงานไปทำงานนอกพื้นที่ - ระเบียบกฎหมายในการปฏิบัติงานมีหลายขั้นตอนไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ทันทั่วถึง - การถ่ายโอนภารกิจไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด - นักเรียนที่จบจากโรงเรียนในสังกัดมีความรู้ต่ำกว่าสถาบันการศึกษาอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างอาชีพให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างยั่งยืน - กลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมควร ต่อยอดสอนผู้ที่สนใจต่อไป - ให้อำนาจอนุมัติการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสแก่ อบท. เพื่อลดขั้นตอนการประสานกับสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ - ศึกษา ทำความเข้าใจ ระเบียบกฎหมาย ก่อนดำเนินการ - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้สามารถบูรณาการการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตร่วมกัน - พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ผลที่ได้รับ	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานด้านส่งเสริมประชาธิปไตย การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการส่งเสริมความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น - มีความพร้อมในการรองรับภารกิจด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การระงับเหตุภัยพิบัติต่างๆ - ชุมชนเข้มแข็ง และปลอดภัย - ประชาชนได้รับความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน - ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - ประชาชนได้รับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที - เด็ก เยาวชน ประชาชน และชุมชน มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - ประชาชนมีส่วนร่วมด้านการเมืองการปกครอง - ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยยังไม่เพียงพอ เนื่องจากราคาสูงไม่สามารถจัดซื้อได้ - การให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ประชาชน ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ - ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ - งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ และเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - ภัยธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> - นำมาตรการด้านกฎหมายมาใช้บังคับ - จัดโครงการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างจริงจัง - ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น - สร้างเครือข่ายร่วมกันดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ - เสริมสร้างความรักสามัคคีให้เกิดขึ้นในพื้นที่ - ซ่อมบำรุงครุภัณฑ์ต่างๆ ให้สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ - การติดตั้งกล้องวงจรปิด - จัดให้มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน - จัดให้มีการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๔. ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว

ผลที่ได้รับ	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง - สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการครบถ้วนอำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้มาใช้บริการ - ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว - สามารถยกระดับสถานที่ท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของประชาชนนอกพื้นที่ - ประชาชนมีความรู้ในการพัฒนาอาชีพตามตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง - ประชาชนได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปขยายผลในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิต 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องทั้งระบบ - การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความล่าช้าเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด - ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ - เหตุการณ์ความไม่สงบส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยว - นักลงทุนนอกพื้นที่ไม่กล้าเข้ามาลงทุนในพื้นที่ - การลงทุนยังมีน้อยเนื่องจากขาดเงินทุนและแหล่งจำหน่ายสินค้า - ไม่มีตลาดรองรับสินค้า 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้การส่งเสริมการสร้าง ความเข้มแข็ง เศรษฐกิจชุมชนทั้งระบบ - ประชาสัมพันธ์สร้างความมั่นใจแก่นักลงทุน และนักท่องเที่ยว - มาตรการส่งเสริมการลงทุนแบบครบวงจรเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ - ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น - อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - ประชาสัมพันธ์สินค้าทางสื่อโซเชียลมีเดีย - จัดให้มีการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๕. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลที่ได้รับ	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับชุมชน - สามารถแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้ในระดับหนึ่ง - ประชาชนรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า - ภูมิทัศน์ของเมืองมีความสวยงามสะอาด สิ่งแวดล้อมดี - มีระบบการจัดการขยะ การขยะทิ้งที่เป็นที่เป็นทาง 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - งบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ - ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น - คนดูแลน้อยกว่าคนทำลายทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว - จุดทิ้งขยะ และถังขยะไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> - รมรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - จัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง - ใช้มาตรการด้านกฎหมายเข้ามาใช้บังคับ - การขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ให้ความรู้แก่ประชาชนในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง - เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาทุกระดับ

๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ผลที่ได้รับ	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานจากรุ่นสู่รุ่น - เด็ก เยาวชนได้รับการปลูกฝังในด้านคุณธรรม จริยธรรม - สามารถอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีให้คงอยู่สืบไป 	<ul style="list-style-type: none"> - เยาวชนขาดความรัก ความหวงแหนและความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น - ขาดการนำทุนทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ - ขาดการนำมิติทางศาสนา วัฒนธรรมไปใช้ในการแก้ไขปัญหา - เยาวชนไม่ให้ความสำคัญต่อศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น บางอย่างในพื้นที่ขาดผู้สืบทอดอาจทำให้เลือนหายไป 	<ul style="list-style-type: none"> - สสำรวจ วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำมาถ่ายทอดให้แก่เด็กเยาวชน และผู้ที่สนใจ - จัดกิจกรรมที่สืบทอดศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีของท้องถิ่น - ส่งเสริมการนำศาสนาและวัฒนธรรมมาเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี ของคนในท้องถิ่น - จัดให้มีกิจกรรมเยาวชนรุ่นใหม่ใส่ใจต่อศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น - สร้างกระบวนการเรียนรู้ในด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชน - ยกย่อง เชิดชูผู้สืบทอดด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่เยาวชนคนรุ่นหลัง

๗. ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ผลที่ได้รับ	ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารจัดการของ อปท.มีมาตรฐานสามารถรองรับภารกิจถ่ายโอน รวมถึงการจัดบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง - มีการปรับปรุงพัฒนาระบบงาน คน และวัสดุอุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ - บุคลากรมีความรู้ความสามารถได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง - บุคลากรมีความสุขในการปฏิบัติงาน - มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน - มีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง - ประชาชนรับทราบภารกิจของ อปท. และเข้ามามีส่วนร่วม - เกิดทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงาน - มีการบริหารจัดการองค์กรอย่างโปร่งใส และมีคุณธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ความหลากหลายในการปฏิบัติงานทำให้บุคลากรเกิดความเครียดทำให้มาตรฐานการปฏิบัติงานลดลง - บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน - ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน - ประชาชนขาดความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานการให้บริการของ อปท. - ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของ อปท. - ไม่ได้มีการประเมินความคุ้มค่าภายหลังการดำเนินโครงการ - ประชาชนไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ อปท. 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างค่านิยมที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์กร - จัดโครงการเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร - ศึกษาระเบียบกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน - จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจทุกโครงการที่ดำเนินการ - ประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานการบริการประชาชน - สร้างความเข้าใจให้ประชาชนทราบถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ อปท. ที่สามารถดำเนินการได้ - ส่งบุคลากรไปฝึกอบรมตามตำแหน่งปฏิบัติงาน - พัฒนาระบบการให้บริการที่รวดเร็วมีประสิทธิภาพ - จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรัก สามัคคีภายในองค์กร - ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงหลักการมีส่วนร่วม - ปรับรูปแบบการทำงานให้บริการประชาชนให้มีความทันสมัย รวดเร็ว - พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน - ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานของรัฐกับประชาชน

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีการกำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน มีการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในระดับบน ภายใต้สภาพปัญหา และความจำเป็นของการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

- การประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน มีการบูรณาการโครงการพัฒนาลดความซ้ำซ้อน และยังสามารถจัดสรรทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

- การกำหนดแนวทางการบริหารงานท้องถิ่นโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นำยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา มาใช้เป็นกรอบจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป้าหมายการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลต่อการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณก็ไม่สามารถดำเนินการตามยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ได้ครอบคลุมทุกด้าน

๓.๒ ความเสี่ยงในการดำเนินการ และข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถนำข้อมูลของทุกท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา มารวบรวมสรุปผลเป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทั้งหมด จึงเป็นการสรุปผลในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างเพียงบางส่วนเท่านั้น ประกอบกับการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น

- งบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีน้อยไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ครอบคลุมทั่วถึง

- การเปลี่ยนแปลงแนวทางการจัดทำแผนของท้องถิ่นตามหนังสือสั่งการบ่อยครั้ง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีเอกภาพเป็นของตนเอง จึงต่างคิดต่างทำ ขาดการมองเป้าหมายทิศทางเดียวกัน ตามที่กำหนดไว้ในกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรมได้นั้น จะต้องเริ่มกระบวนการสร้างความเข้าใจในเป้าหมายเดียวกันของทุกท้องถิ่นและบริหารยุทธศาสตร์และแผนของทุกท้องถิ่นที่เชื่อมโยงและสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้หลักการมีส่วนร่วมและประสานกันอย่างจริงจัง โดยการประสานแผนระดับอำเภอทุกหน่วยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมมือบูรณาการอย่างจริงจังภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ของตนเอง ตลอดทั้งมีกลไกติดตามและประเมินผล และสร้างดัชนีวัดความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่ง โดยมีสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในเขตจังหวัดเป็นหน่วยงานกลางในการประสานการเชื่อมโยงของแผนพัฒนาท้องถิ่นกับแผนพัฒนาจังหวัด

ภาคผนวก

กรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

กรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส กำหนดขึ้นตามที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการบูรณาการโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ดังนี้

๑.โครงการพัฒนาที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไป ได้ประโยชน์ และได้ทำความตกลงกันได้ หมายถึง โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไป จะต้องดำเนินการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด

๒.ขนาดของโครงการและงบประมาณในการดำเนินโครงการพัฒนา หมายถึง โครงการพัฒนาที่มีขนาดของโครงการใหญ่ ใช้งบประมาณจำนวนมากและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้ โดยโครงการดังกล่าวอาจส่งผลในภาพรวมของการพัฒนาในระดับจังหวัดก็ได้

๓.ความซับซ้อนของโครงการที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ หมายถึง โครงการพัฒนาที่ต้องใช้เทคนิคในการดำเนินการตามโครงการค่อนข้างสูง หรือเป็นโครงการพัฒนาที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการกำกับดูแลหรือเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการถึงจะบรรลุผลตามเป้าหมายโครงการ

๔.โครงการที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและสภาพภูมิสังคม หมายถึง โครงการพัฒนาที่ดำเนินการแล้วอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง หรืออาจส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิสังคม วัฒนธรรม จารีตประเพณี สภาพความเป็นอยู่ตามปกติของประชาชนในวงกว้างเกินพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมของจังหวัด หมายถึง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดในวงกว้าง เช่น อุทกภัย วาตภัย ธรณีพิบัติ ไฟป่า ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องร่วมมือป้องกันภัยดังกล่าว หรือภัยอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์ต่อชีวิตและทรัพย์สิน การก่อความไม่สงบ การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การตัดไม้ทำลายป่า หรือภัยอันเกิดจากยาเสพติด เป็นต้น

๖.อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินโครงการจะต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด

๗.องค์ประกอบอื่นๆ ของสภาพพื้นที่ ตามความจำเป็น หมายถึง โครงการที่ดำเนินการตามความแตกต่างในสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพแวดล้อมทางกายภาพและชีวภาพ ที่ส่งผลให้การดำเนินโครงการพัฒนาต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพความจำเป็น

แบบสอบถามเพื่อการประเมินผล
การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อการประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปปฏิบัติ และเกิดผลอย่างไรในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจังหวัด จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านให้ข้อมูลและความคิดเห็นตามแบบสอบถามนี้ การตอบคำถามในครั้งนี้นำข้อมูลมาใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการ และเสนอความเห็นในทางปฏิบัติเท่านั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมา ตามข้อเท็จจริง และตามความรู้สึกนึกคิดของตัวเอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาในการตอบแบบสอบถามจากท่าน และขอขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ข้อมูลการประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและคุณภาพ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) และข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ

กองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับคำตอบ

๑. ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....

๒. เพศ

๑. ชาย

๒. หญิง

๓. ปัจจุบันท่านอายุเท่าใด

๑. ต่ำกว่า ๓๕ ปี

๒. ๓๕ - ๔๐ ปี

๓. ๔๑ - ๔๕ ปี

๔. ๔๖ - ๕๐ ปี

๕. ๕๑ - ๕๕ ปี

๖. ๕๖ - ๖๐ ปี

๗. มากกว่า ๖๐ ปี

๔. ระดับการศึกษา

๑. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

๒. มัธยมศึกษา

๓. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

๔. ปริญญาตรี

๕. สูงกว่าปริญญาตรี

๕. ตำแหน่ง

๑. ผู้บริหารท้องถิ่น

๒. ปลัด/รองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. หัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกอง

๔. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

๕. บุคลากรอื่นๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. ประสบการณ์การทำงาน

๑. ต่ำกว่า ๕ ปี

๒. ตั้งแต่ ๕-๑๐ ปี

๓. ตั้งแต่ ๑๑-๑๕ ปี

๔. ตั้งแต่ ๑๖-๒๐ ปี

๕. มากกว่า ๒๐ ปี ขึ้นไป

๗. วัตถุประสงค์การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดไปใช้ (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)

๑. กำหนดทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

๒. ขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น

๓. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔. จัดลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วนของปัญหาตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๕. อื่นๆ

**ตอนที่ ๒ การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส
ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและคุณภาพ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)**

๒.๑ การประเมินความพึงพอใจ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อความที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุดเพียงหนึ่งช่อง

ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนราธิวาส มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี					
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนราธิวาส มีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น					
๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดนราธิวาส ขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตลอดทั้งเป็นกรอบในการ จัดลำดับความสำคัญ และเร่งด่วนของปัญหาความต้องการในท้องถิ่น					
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนราธิวาส เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้					
๕. องค์การบริหารส่วนจังหวัด แจ้งยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขต จังหวัดนราธิวาส ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ทันตามกำหนดเวลา					
๖. กรอบการประสานโครงการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดนราธิวาส ครอบคลุมทุกประเด็นตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการ จัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด					

** ข้อเสนอแนะ ผลจากการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดนราธิวาส ไปสู่การปฏิบัติในภาพรวม

.....

.....

.....

.....

.....

๒.๒ ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดนราธิวาส

คำชี้แจง : โปรดอธิบายในเชิงยุทธศาสตร์ว่าสำเร็จอย่างไร เกิดปัญหา/อุปสรรค และมีแนวทางการแก้ไขอย่างไร

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ผลที่ได้รับ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางการแก้ไข
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคม และการรักษาความสงบ เรียบร้อย
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุนพาณิชย์กรรม และ การท่องเที่ยว
๕. ด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ด้านการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๓ จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙) (เฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๗)		แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐) (เฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๘)		แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) (เฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๙)		แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒) (เฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๖๐)	
	โครงการ	งบประมาณ(บาท)	โครงการ	งบประมาณ(บาท)	โครงการ	งบประมาณ(บาท)	โครงการ	งบประมาณ(บาท)
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน								
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต								
๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคม และการรักษาความสงบ เรียบร้อย								
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการ ท่องเที่ยว								
๕. ด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม								
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น								
๗. ด้านการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล								

๒.๔ จำนวนโครงการและงบประมาณตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๒๕๕๗		๒๕๕๘		๒๕๕๙		๒๕๖๐	
	โครงการ	งบประมาณ(บาท)	โครงการ	งบประมาณ(บาท)	โครงการ	งบประมาณ(บาท)	โครงการ	งบประมาณ(บาท)
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน								
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต								
๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย								
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว								
๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม								
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น								
๗. ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล								